



Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής  
Σχολή εφαρμοσμένων τεχνών και πολιτισμού  
Τμήμα γραφιστικής και οπτικής επικοινωνίας

**Π.Μ.Σ Animation**  
**Δισδιάστατο και τρισδιάστατο κινούμενο σχέδιο**

**Μεταπτυχιακή διπλωματική εργασία**

**Τίτλος: "Αγαματάκια Ακούνητα"**

Ευέλθοντος Χρίστος

Am: 21674226

Επιβλέπων καθηγητής:

Δρ. Σπυρίδων Σιάκας

**Αθήνα, Μάρτιος 2024**



University of West Attica  
School of Applied Arts & Culture  
Department of Graphic Design and Visual Communication

**MA "Animation"**  
**2d and 3d animation**

**Diploma Thesis**

**Title: "Statues"**

Evelthontos Christos

Am: 21674226

Supervisor:  
Dr. Spyridon Siakas

**Athens, March 2024**

**Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής συμπεριλαμβανομένου και του Εισηγητή**

Η μεταπτυχιακή διπλωματική εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την κάτωθι

Εξεταστική Επιτροπή:

---

<b>A/A</b>	<b>ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ</b>	<b>ΒΑΘΜΙΔΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ</b>	<b>ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ</b>
1	Δρ. Σπυρίδων Σιάκας	Αναπληρωτής Καθηγητής	
2	Δρ. Ελένη Μούρη	Καθηγήτρια	
3	Δρ. Λαμπρινή Τριβέλλα	Επιστημονική Συνεργάτης- Διδάσκουσα	

### **Δήλωση συγγραφέα διπλωματικής εργασίας**

Ο κάτωθι υπογεγραμμένος Ευέλθοντος Χρίστος του Αντρέα με αριθμό μητρώου 21674226 φοιτητής του πανεπιστήμιου Δυτικής Αττικής του προγράμματος μεταπτυχιακών Σπουδών «animation (δισδιάστατο & τρισδιάστατο κινούμενο σχέδιο)» του τμήματος γραφιστικής και οπτικής επικοινωνίας της σχολής εφαρμοσμένων τεχνών και πολιτισμού δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι ο συγγραφέας αυτής της διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι οποίες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών η λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο η το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Ο δηλών (υπογραφή)



## **Ευχαριστίες**

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέπων καθηγητή μου κ. Σπύρο Σιάκα για την πολύτιμη συνεργασία μας και την εμπιστοσύνη που έδειξε. Επιπλέον, την κα Λαμπρινή Τριβέλλα όπως και όλους τους υπόλοιπους καθηγητές του Μεταπτυχιακού αυτού. Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω όλα τα παιδιά που βοήθησαν με τον δικό τους τρόπο για την παραγωγή αυτής της έρευνας.

## Περίληψη

Η παρούσα διπλωματική εργασία στο πλαίσιο του Μ.Π.Σ "Animation" αφορά την δημιουργία της 3d Animation ταινίας με τίτλο "Αγαλατάκια Ακούνητα". Η έρευνα αυτή επικεντρώνεται στις περιπτώσεις σεξουαλικής παρενόχλησης σε δημόσιους χώρους, αναδεικνύοντας την σημασία της ευαισθητοποίησης και της αντιμετώπισης αυτών των σημαντικών θεμάτων. Παράλληλα, αναλύεται η μερική αδιαφορία που επικρατεί στην κοινωνία σχετικά με αυτά τα ζητήματα, προκειμένου να ενθαρρύνει τον διάλογο και την αντίδραση κατά της παρενόχλησης.

Η εν λόγω εργασία ξεκινά με μια σύντομη εισαγωγή για την αναγκαιότητα της έρευνας, τον σκοπό και τον στόχο της έρευνας. Γίνεται αναφορά ως προς την μεθοδολογία που ακολουθήθηκε, τα εργαλεία και ο τρόπος συλλογής δεδομένων. Τέλος, παρουσιάζονται τα ερευνητικά ερωτήματα που προκύπτουν.

Στο πρώτο κεφάλαιο, αναπτύσσονται τα ζητήματα της σεξουαλικής παρενόχλησης, του βιασμού καθώς και το προφίλ βιαστών αλλά και το victim blaming. Στην συνέχεια, παρουσιάζονται τα δεδομένα που συλλέχθηκαν από την ποσοτική έρευνα που διενεργήθηκε με 112 συμμετέχοντες. Η ποσοτική έρευνα αποτέλεσε σημαντικό κομμάτι για την απάντηση των ερευνητικών ερωτημάτων καθώς και την αφηγηματική ροή της ταινίας.

Το δεύτερο κεφάλαιο αναλύεται το εμπειρικό δημιουργικό κομμάτι της έρευνας, το οποίο περιλαμβάνει τα στάδια δημιουργίας της ταινίας animation. Αρχικά γίνεται μια αναδρομή στα στάδια της προ-παραγωγή και στην συνέχεια η παραγωγή και η μετά παραγωγή. Για την ολοκλήρωση αυτών των σταδίων χρησιμοποιήθηκαν τα προγράμματα Adobe Photoshop, Premiere Pro και Blender.

Το τρίτο και τελευταίο κεφάλαιο αφορά τα συμπεράσματα της έρευνας όπως και μελλοντική ανάπτυξη του παρόντος έργου.

**Λέξεις κλειδιά:** animation, 3d, Blender, κοινωνία, σεξουαλική παρενόχληση, βιασμοί

## Abstract

The present dissertation within the framework of the M.A "Animation" concerns the creation of the 3D Animation film titled "Statues". This research focuses on cases of sexual harassment in public spaces, highlighting the importance of awareness and addressing these significant issues. Additionally, it analyzes the partial indifference prevailing in society regarding these matters, aiming to encourage dialogue and response against harassment. The dissertation begins with a brief introduction on the necessity of the research, its purpose, and objectives. Reference is made to the methodology followed, the tools, and the data collection methods. Finally, the emerging research questions are presented.

In the first chapter, issues of sexual harassment, rape, as well as the profile of rapists and victim blaming are elaborated. Subsequently, the data collected from the quantitative research, conducted with 112 participants, are presented. The quantitative research was a crucial part in answering the research questions and in the narrative flow of the film.

The second chapter analyzes the empirical creative part of the research, which includes the stages of creating the animation film. Initially, there is a review of the pre-production stages, followed by the production and post-production. Programs such as Adobe Photoshop, Premiere Pro, and Blender were used to complete these stages.

The third and final chapter concerns the conclusions of the research, as well as the future development of this project.

**Keywords:** animation, 3d, Blender, society, sexual harassment, rape

# Περιεχόμενα

<b>ΠΕΡΙΛΗΨΗ</b> .....	<b>6</b>
<b>ABSTRACT</b> .....	<b>7</b>
<b>ΕΙΣΑΓΩΓΗ</b> .....	<b>10</b>
ΛΟΓΟΙ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΘΕΜΑΤΙΚΗΣ.....	10
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ .....	10
ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ANIMATION.....	11
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.....	12
ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ .....	12
<i>Ποσοτική έρευνά.....</i>	<i>12</i>
<i>Δείγμα και τρόπος δειγματοληψίας .....</i>	<i>12</i>
<i>Τόπος και χρόνος .....</i>	<i>12</i>
<i>Περιορισμοί της ερευνάς.....</i>	<i>12</i>
<b>1. ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΜΑ</b> .....	<b>13</b>
1.1.1 ΠΑΡΕΝΟΧΛΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΚΑΙ CAT CALLING .....	13
1.1.2 ΒΙΑΣΜΟΣ.....	15
1.1.3 ΠΡΟΦΙΛ ΒΙΑΣΤΩΝ.....	18
1.1.4 ΠΡΟΦΙΛ ΘΥΜΑΤΩΝ.....	20
1.1.5 VICTIM BLAMING .....	22
1.2 ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ .....	23
1.2.1 ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ .....	23
1.2.2 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ.....	27
<b>2. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΓΑΛΜΑΤΑΚΙΑ ΑΚΟΥΝΗΤΑ</b> .....	<b>39</b>
<b>2.1 PRE-PRODUCTION</b> .....	<b>39</b>
2.1.1 LOGLINE .....	39
2.1.2 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ .....	39
2.1.3 ΣΥΝΟΨΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.....	39
2.1.4 TREATMENT ΣΕΝΑΡΙΟΥ .....	39
2.1.5 ΕΠΙΡΡΟΕΣ .....	41
2.1.6 STORYBOARD .....	42
2.1.7 ANIMATIC.....	43
<b>2.2 PRODUCTION</b> .....	<b>44</b>
2.2.1 SOFTWARE.....	44
2.2.2 MODELLING .....	44
2.2.3 RIGGING.....	45
2.2.4 TEXTURING .....	46
2.2.5 ΦΩΤΙΣΜΟΣ .....	47
2.2.5 ANIMATION .....	48
2.2.6 CAMERA.....	50
2.2.7 RENDERING.....	50
<b>2.3 POST-PRODUCTION</b> .....	<b>52</b>
2.3.1 BLENDER COMPOSITING .....	52
2.3.2 EDITING .....	53
2.3.3 SOUND DESIGN .....	54



<b>3.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ</b> .....	<b>54</b>
3.1.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ .....	54
3.1.2 ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ .....	55
<b>ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ</b> .....	<b>56</b>

## Εισαγωγή

### Λόγοι επιλογής θεματικής

Οι παρενοχλήσεις θηλυκοτήτων στο δημόσιο βίο, ανά πάσα χρονική στιγμή, λαμβάνει χώρα σε πληθώρα τοποθεσιών, ανήκει στα φαινόμενα που συναντάμε στο δρόμο, στα πάρκα, στα μέσα μαζικής μεταφοράς, στα σοκάκια, έξω από τις κατοικίες των θυμάτων, ακόμη και σε φαινομενικά προφυλαγμένους χώρους όπως εμπορικά, μαγαζιά και σούπερ μάρκες. Ανήκει σε αυτά τα κοινωνικά φαινόμενα τα οποία στην πλειονότητα τους παράγονται από άνδρες. Σε ότι αφορά την ελληνική κοινωνία είναι μια πρακτική η οποία είναι αφανής από το νομοθετικό πλαίσιο και πολλές δεν καταγγέλλεται ή συγκαλύπτεται. Θηλυκότητες διαφόρων ηλικιών έχουν πέσει θύματα στο δρόμο και για πολλές πλέον είναι μια κανονικότητα, χαρακτηριστικά μελέτες αναφέρουν ότι οι θηλυκότητες βιώνουν παρενοχλητικές συμπεριφορές από άγνωστους σε προεφηβική ηλικία. Ακόμη ένα ζητούμενο που οδηγεί στην επιλογή του θέματος είναι το αίσθημα εποχικότητας που προβάλλουν τα θύματα για την κατάσταση που βιώνουν και η ανοχή της κοινωνίας, σε ό,τι αφορά σεξιστικού είδους επιθέσεις λεκτικές, σωματικές και ψυχολογικές. Το κύριο ζήτημα είναι ότι λόγω των παρενοχλήσεων οι γυναίκες οδηγούνται να μην συμμετέχουν στο δημόσιο βίο και να νοούνται ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Στον ελλαδικό χώρο οι παρενοχλήσεις στο δρόμο δεν καταγράφονται, αν και είναι καθημερινή αφορμή συζητήσεων στις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις και λόγος ανησυχίας για πολλά κοινωνικά περιβάλλοντα, όπως ερωτικό, οικογενειακό και φιλικό. Παρόλα αυτά είναι ένα φαινόμενο που ολοένα και περισσότερο οξύνεται και οδηγείται σε κανονικότητα. Η δημιουργία της ταινίας αυτής θα είναι ένα βήμα πιο κοντά, στο να μεταδώσει τα συναισθήματα που προκαλούνται στα θύματα, να βάλει σε αντίστροφη ρολών ενδεχόμενους μελλοντικούς δράστες και να αναδείξει τις προβληματικές που προκαλεί το φαινόμενο. Θα είναι μια συμβολή ενημερωτικού χαρακτήρα, που κυρίως σκοπό έχει να δώσει φωνή στα βιώματα των ατόμων σχετικά με τις παρενοχλήσεις σε δημόσιο χώρο. Η δικαίωση του δημιουργού θα έλθει μόνο αν αυτό το έργο καταφέρει να αφυπνίσει την κοινωνική συνείδηση σχετικά με την παρενόχληση στο δρόμο, να ωθήσει τους παραβρισκόμενους να αντιδρούν στη θέαση τέτοιων περιστατικών και να συμβάλλει στην αποτροπή τους. Επίσης, η απενοχοποίηση των γυναικών θυμάτων και η μετάβαση της ευθύνης στον δράστη και όχι στον ρουχισμό ή το σώμα των θηλυκοτήτων.

### Ερευνητικός στόχος

Στόχος της έρευνας είναι η συλλογή δείγματος από προσωπικές βιωματικές εμπειρίες ατόμων στο δρόμο, μέσω της καταγραφής αυτών εξυπηρετεί στη δημιουργία της ταινίας, διότι τεκμηριώνει το σενάριο με αληθείς εκφράσεις, νοήματα και διαλόγους. Επιπρόσθετα, βοηθά

την καλύτερη διατύπωση των βιωμάτων, των συμπεριφορών και αντιδράσεων του κοινού στη θέαση των παρενοχλήσεων, ακόμη ένας παράγοντας συνεισφοράς είναι οι έρευνες κοινωνικών επιστημών και ψυχολόγων που έχουν διατυπώσει τις επιπτώσεις των παρενοχλήσεων στο δρόμο στη ζωή των θυμάτων και τους λόγους ανοχής της κοινωνίας σε αυτά τα περιστατικά λόγω της δομήσεως της σε πατριαρχικά πλαίσια. Για πολλούς θεωρητικούς ο δημόσιος χώρος είναι κατασκευασμένος από αρρενωπότητες για αρρενωπότητες, αυτό το στοιχείο οδηγεί στον κοινωνικό αποκλεισμό από τον δημόσιο βίο για πληθώρα ομάδων και είναι μια θεματική που γίνεται προσπάθεια να αποτυπωθεί στην συγκεκριμένη ταινία. Ακόμη ένα στοιχείο που συντελεί στη διαμόρφωση της ταινίας είναι τα ως τώρα διατυπωμένα οπτικοακουστικά υλικά, που ασχολούνται και προβάλλουν περιπτώσεις παρενοχλήσεων και το αίσθημα του φόβου στο δρόμο, αλλά και τους κινδύνους που τον δημιουργούν, όπως η σωματική βία, ο εξαναγκασμός και τέλος ο βιασμός (ταινίες, σειρές και ειδήσεις). Τέλος, μέσα από αυτή την έρευνα, θα αναζητηθούν και θα καταγραφούν φράσεις, εμπειρίες, συναισθήματα και τρόποι που γίνεται εφικτή η παρενόχληση. Όλα αυτά συντελούν στο να δημιουργηθούν αληθοφανείς βάσεις και βιωμένα στοιχεία σε πραγματικούς χρόνους για τη δημιουργία του animation.

### Σκοπός του animation

Σκοπός του παρόντος έργου είναι η δημιουργία μιας ταινίας animation μικρού μήκους, η οποία θα χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο ευαισθητοποίησης και ανάπτυξης της ενσυναίσθησης στο κοινό που την παρακολουθεί, σχετικά με τη θεματική των παρενοχλήσεων στο δρόμο και τις επιπτώσεις αυτών στη ζωή των θυμάτων. Η ταινία αυτή είναι ένα έργο που έχει σκοπό να βάλει τον θεατή στη θέση και το βίωμα εκατομμυρίων γυναικών παγκοσμίως και να μεταφέρει τα αισθήματα που αναπτύσσει μια γυναίκα σε ένα δημόσιο χώρο. Κύριο μέλημα μέσω της προβολής είναι να αποτρέψει μελλοντικούς παρενοχλητές, να αναδείξει τις καθημερινές δυσκολίες των γυναικών, να θίξει το ζήτημα των βιασμών στο δρόμο, διότι σε πληθώρα κοινωνιολογικών ερευνών συναντάμε την παρενόχληση στο δρόμο ως τον προάγγελο για βιασμούς και αναδεικνύει με γλαφυρό ύφος την συναίνεση του κοινωνικού γίνεσθαι στην θέαση της παρενόχλησης. Ένας στόχος είναι επίσης η ευαισθητοποίηση της κοινωνίας και των κρατικών φορέων σε ό,τι αφορά την παρενόχληση στο δρόμο και με κύριο αίτημα την ελεύθερη συμμετοχή των γυναικών στο δημόσιο βίο. Πεδίο εφαρμογής της ταινίας animation θα είναι κοινό που ενδιαφέρεται για αυτές τις θεματικές, όπως φεμινιστικές οργανώσεις και ομάδες, πληθυσμοί γυναικών από διαφορετικές κοινωνικές ομάδες και διακίνηση του υλικού σε άτομα που έχουν διαπροσωπικές επαφές. Επιπροσθέτως οργανισμοί ιδιωτικοί και δημόσιοι, που ασχολούνται με εμφύλια ζητήματα και ανισότητες βάση φύλου και οργανισμοί καταπολέμησης, ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης για την παραπάνω θεματική. Τέλος, ιστοσελίδες και διαδίκτυο με σκοπό να υπάρχει πρόσβαση για άτομα που είναι στον κλάδο της έρευνας μέσω

ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών, όπου μπορούν να το χρησιμοποιήσουν ως εργαλείο ποιοτικών και ποσοτικών ερευνών.

### Ερευνητικά Ερωτήματα

- Πως το animation μπορεί να αποδώσει λεπτά κοινωνικά ζητήματα;
- Ποια η σημασία του ήχου ως προς την αφήγηση;
- Με ποιο τρόπο η κίνηση της κάμερας συμβάλλει στην αφηγηματική ροή;

### Μεθοδολογία

#### Ποσοτική έρευνά

Η ποσοτική έρευνα έγινε με τη μορφή ερωτηματολογίου συνδυασμών κλειστού τύπου και ανοικτού τύπου.

#### Δείγμα και τρόπος δειγματοληψίας

Η δειγματοληψία ήταν τυχαία, με τα εξής κριτήρια:

- Ηλικίες 18+
- Πρόσβαση σε ηλεκτρονικό υπολογιστή η κινητό, με σύνδεση στο διαδίκτυο.

#### Τόπος και χρόνος

Ο τόπος διαμονής δεν είχε κανένα περιορισμό. Το ερωτηματολόγιο ήταν διαθέσιμο στο κοινό από 25 Ιανουάριου μέχρι 11 Φεβρουάριου.

#### Περιορισμοί της ερευνάς

Λήφθηκαν συνολικά 112 απαντήσεις, με την ηλεκτρονική ανώνυμη υποβολή τους στο ερωτηματολόγιο.

Η πρόσβαση σε ηλεκτρονικό υπολογιστή και σύνδεση στο διαδίκτυο, ήταν ένας από τους περιορισμούς της ερευνάς στο οποίο απέκλειε άτομα τα οποία δεν είχαν πρόσβαση σε κάποιο από αυτά.

# 1. Κυρίως θέμα

## 1.1.1 Παρενοχλήσεις στο Δρόμο και cat calling

Το "cat calling" είναι μια μορφή παρενόχλησης στο δρόμο, κατά την οποία άνθρωποι, συνήθως άνδρες, κάνουν συχνά σεξιστικά σχόλια ή προσφωνήσεις σε γυναίκες που περνούν από τον δημόσιο χώρο. Αυτές οι προσφωνήσεις μπορεί να είναι από σφυρίγματα μέχρι προσβλητικά σχόλια για την εμφάνιση ή το σώμα τους. Το "cat calling" συχνά δεν επιδιώκει αλληλεπίδραση ή συνομιλία, αλλά απλά αντιμετωπίζει τις γυναίκες ως αντικείμενα ή εναποθέτει τις δικές του σεξουαλικές φαντασιώσεις και προσδοκίες επάνω τους χωρίς τη συγκατάθεση ή το ενδιαφέρον τους. Συνήθως αντιμετωπίζεται ως ανήθικο και ανεπιθύμητο από την κοινωνία. Επιπρόσθετα η παρενόχληση στο δρόμο αντιπροσωπεύεται από μια ποικιλία συμπεριφορών, οι οποίες καθιστούν αμφίσημο το τι θεωρείται ως παρενοχλητική συμπεριφορά. Ωστόσο, οι μελέτες συνηγορούν ότι συνήθως περιλαμβάνει τις ακόλουθες πρακτικές: το cat calling, που αφορά συνήθως σεξιστικά σχόλια ή προσευγενειακές αναφορές, σφυρίγματα ή επανειλημμένες προσπάθειες επικοινωνίας με γυναίκες, συνοδευόμενες συχνά από ακολούθηση και παρέμβαση στα προσωπικά τους όρια, ακόμα και με τη χρήση οχημάτων ή αντικειμένων. Άλλες πρακτικές περιλαμβάνουν χειρονομίες σεξουαλικού περιεχομένου, κορναρίσματα για να τραβήξουν την προσοχή, και ακόμα και σωματική επαφή χωρίς συναίνεση. Σε ακραίες περιπτώσεις, συμπεριλαμβάνει επίδειξη γεννητικών οργάνων και αυνανισμό. Επιπλέον, ορισμένες μελέτες έχουν αποκαλύψει πρακτικές σεξουαλικής επίθεσης και βιασμού. (Armstrong, 2016)

Συνοψίζοντας, η παρενόχληση στο δρόμο αποτελεί μια πρακτική που παράγει στερεοτυπικές αντιλήψεις για τη γυναίκα και ενισχύει την άποψη της αδυναμίας του φύλου τους, με αποτέλεσμα οι γυναίκες να αυτοστιγματίζονται ως έτσι. Το φαινόμενο αυτό δεν είναι αποδεκτό, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η παρενόχληση στο δρόμο δεν είναι μόνο σεξουαλική, αλλά μπορεί να εκδηλωθεί και λεκτικά και ψυχολογικά. Το κύριο ερώτημα ανάγεται είναι με πιο τρόπο γίνεται η παραβίαση της συνθήκης της δημόσιας αδιαφορίας και η άτυπη κατάταξη των γυναικών στις ανοιχτές κατηγορίες. Αυτό το θέμα είναι σημαντικό γιατί αφορά την κοινωνική δυναμική σε δημόσιους χώρους και τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι αλληλοεπιδρούν μεταξύ τους. (Thompson, 1993) (Gray&Fileborn, 2018)



Εικόνα 1: "A First Step to Ending Street Harassment"  
(McDonald, 2015)

Στην παραπάνω εικόνα, η Groundswell<sup>1</sup> ένας από τους μεγαλύτερους χρηματοδότες του κινήματος για την αναπαραγωγική δικαιοσύνη και της δια τομεακής οργάνωσης σε είδη κινήματων κοινωνικής αλλαγής και είκοσι νεαρές γυναίκες αντέδρασαν το καλοκαίρι του 2015, κατά των παρενοχλήσεων, με μια τοιχογραφία μήκους 200 μέτρων στο Bedford - Stuyvesant, με σκοπό να ενημερώσουν άλλες θηλυκότητες στο ότι δεν είναι μόνες τους και όλοι οι πολίτες να ενστερνιστούν τις προβληματικές που αντιμετωπίζει η πλειονότητα των γυναικών στο δημόσιο χώρο. Αυτή η δράση οδήγησε να συνεργαστούν με το THIRTEEN<sup>2</sup> για να διηγηθεί mini documentary με τις βιωματικές τους εμπειρίες. Στο Μέρος 1, το πρώτο από τα τρία επεισόδια, οι νεαρές γυναίκες μοιράζονται πώς η παρενόχληση στους δρόμους έχει καταστήσει τους δρόμους της Νέας Υόρκης ανασφαλείς γι' αυτές. Τις έκανε να θέλουν να απομονωθούν... να φοβούνται για την ασφάλειά τους... Να καλύπτουν... Βοηθήστε μας να διαδώσουμε το μήνυμά τους ότι το σώμα ενός ατόμου δεν είναι δημόσιος χώρος. Στο δεύτερο από τα τρία τμήματα βίντεο, οι τοιχογράφοι μοιράζονται πώς ανταποκρίθηκε η κοινότητα στο σχέδιό τους. Τα πρόσωπα ορισμένων γυναικών φωτίστηκαν από αναγνώριση, κάποιοι άνδρες είχαν ερωτήσεις, κάποιοι άλλοι αποτυπώνονταν ότι είχαν θυμωμένα σχόλια. Οι άνθρωποι έχουν πολλά να πουν για την παρενόχληση στο δρόμο. Το THIRTEEN κυκλοφόρησε το τελευταίο βίντεο της διαδικτυακής σειράς για την τοιχογραφία του Groundswell κατά της παρενόχλησης με σλόγκαν "Ο σεβασμός είναι το πιο δυνατό κομπλιμέντο". Σε αυτό το μέρος, οι νεαρές γυναίκες που εργάστηκαν στην τοιχογραφία αναλογίζονται τον αντίκτυπο του έργου στη ζωή τους και το όραμά τους για το μέλλον τους. Η Danielle McDonald<sup>3</sup>, επικεφαλής καλλιτέχνης της τοιχογραφίας, συνεισφέρει τις

<sup>1</sup> Η Groundswell είναι ένας οργανισμός με έδρα την Νέα Υόρκη αποτελούμενη από καλλιτέχνες, ακτιβιστές με στόχο την κοινωνική ισότητα διαμέσου της τέχνης.

<sup>2</sup> Αμερικάνικο Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης

<sup>3</sup> Αμερικανίδα καλλιτέχνη του Groundswell.

παρατηρήσεις της σχετικά με τη δύναμη της δημόσιας τέχνης σε μια διαδικτυακή ερώτηση και απάντηση σχετικά με τη συνεργασία. (Groundswell, 2015)

Τέλος, σε ότι αφορά το cat-calling αξίζει να αναφερθεί ότι σε πολλά αναγνώσματα και ερευνητικά πεδία που ασχολούνται με την θεματική των παρενοχλήσεων στο δρόμο, αναφέρουν ότι το cat-calling, ως μία πρακτική επιδοκιμασίας του θύματος από έναν μελλοντικό βιαστή, ταυτίζουν το cat-calling με το rape- test. Ο δράστης μέσω της διαδικασίας της παρενόχλησης, των λεκτικών σχολίων και των αγγιγμάτων μπορεί να διακρίνει αν το μελλοντικό του θύμα είναι σε θέση να αμυνθεί ή όχι, επιπλέον μέσα από αυτήν την δοκιμασία τρομάζει το θύμα του και δημιουργεί ανεπιθύμητο περιβάλλον και το οδηγεί σε άβολη θέση με σκοπό να μπορεί να κυριαρχήσει στην προσωπικότητα τις θηλυκότητας με μεγαλύτερη ευκολία. (Laniya, 2005)

### 1.1.2 Βιασμός

Ο βιασμός ανήκει σε αυτά τα εγκληματικά φαινόμενα τα οποία προσεγγίζονται με δυσκολία από τις κοινωνικές και ανθρωπιστικές επιστήμες, διότι η καταγγελία του, αν και νομοθετικά καλύπτεται η φύση του εγκλήματος για πολλά πολιτισμικά πλαίσια και κοινωνικές ομάδες, σε διαφορετικές χρονικές περιόδους είναι ένα ζήτημα ταμπού, που οδηγεί τα άτομα που το βιώνουν, οι επιζήσους / επιζώντες να μην το αναφέρουν στις αρχές. Δημιουργείται έτσι ο λεγόμενος σκοτεινός αριθμός του εγκλήματος, που αποτελεί όλα εκείνα τα εγκλήματα που δεν καταγγέλλονται και άρα αυτόματα δεν καταγράφονται στα αρχεία και στα ποσοστά μέτρησης τους. Τα σεξουαλικά εγκλήματα λόγω του πουριτανισμού και της προώθησης των πατριαρχικών πλαισίων ακόμη και στις σύγχρονες αναπτυγμένες, αλλά και αναπτυσσόμενες κοινωνίες οδηγούν σε ζητήματα όπως το victim blaming που με μαθητική ακρίβεια συμβάλλει στην ανάπτυξη αισθημάτων ντροπής και στιγματισμού, αλλά και αυτοστιγματισμού, έτσι τα θύματα δεν καταφεύγουν στις ανάλογες υπηρεσίες για να καταγγείλουν το συμβάν. Χαρακτηριστικά λοιπόν τα ποσοστά καταγγελιών σε αρμόδιες αρχές κοινωνικού ελέγχου, κυμαίνονται στο 1/3 και ως και το 1/10, των αναφερόμενων περιπτώσεων σεξουαλικών επιθέσεων και βιασμών. Αρκετά συχνά ο βιασμός τοποθετείτε στον ακαδημαϊκό λόγο ως το «αθέατο έγκλημα», που όλοι γνωρίζουν ότι υπάρχει και παίρνουν μέτρα για την προφύλαξη τους ειδικότερα οι θηλυκότητες, που ποσοστιαία έχουν μεγαλύτερο αριθμό σεξουαλικής θυματοποίησης παγκοσμίως, αλλά κανείς δεν αναφέρεται σε αυτόν και δεν τον καταγγείλει, διότι ανήκει στην τρομοκρατία που παράγει η πατριαρχία. (Τσιγκρής, Βιασμός Το Αθέατο έγκλημα, 1996) Στον ελλαδικό χώρο, υπολογίζεται ότι πραγματοποιούνται 4,5 με 5 χιλιάδες βιασμοί κάθε χρόνο, από αυτούς καταγγέλλονται περίπου 200 με 250 από αυτούς, ενώ ποσοστό 12 % των υποθέσεων αυτών εκδικάζεται και ποσοστό λιγότερο από 6 % των βιαστών περνούν το κατώφλι των σωφρονιστικών ιδρυμάτων. (Καράμπελας, 2001)

Για την ανάλυση του βιασμού δεν μπορεί να παραληφθεί η αποτύπωση του ορισμού της σεξουαλικής βίας μέρος της οποίας είναι η πράξη του βιασμού και η ενδεχόμενη απόπειρα του. Σεξουαλική βία λοιπόν, εννιολογούνται όλες εκείνες οι πράξεις που διαμορφώνουν σεξουαλικούς συμβολισμούς και παραπέμπουν ή αναδεικνύουν σεξουαλικές δραστηριότητες χωρίς συναίνεση. Κατά την διάρκεια εφαρμογής της σεξουαλικής βίας από τον θύτη, γίνεται



χρήση σωματικής βίας και εξαναγκασμού του θύματος σε δραστηριότητες, μη θελημένες για αυτόν, με την βοήθεια απειλών, αυτό φέρει ως αποτέλεσμα την πρόκληση βλαβών στο θύμα. Η σεξουαλική βία είναι ένας όρος ομπρέλας οποίος περιλαμβάνει στο εσωτερικό του πολλαπλά φαινόμενα σεξουαλικού χαρακτήρα, όπως οι παρενοχλήσεις σε δημόσιο και ιδιωτικό και εργασιακό χώρο, η σεξουαλική κακοποίηση, η ενδοοικογενειακή σεξουαλική κακοποίηση, η σεξουαλική εκμετάλλευση, η εμπορία ανθρώπων, η εξαναγκαστικές εκτρώσεις αλλά και ο εξαναγκασμός σε εγκυμοσύνη, ο ακρωτηριασμός γενετικών οργάνων σε κάποια πολιτισμικά πλαίσια, τέλος ο βιασμός και οι απόπειρες βιασμού, σε οποιαδήποτε συνθήκη.

Βιασμός θεωρείτο ο εξαναγκασμός ενός προσώπου να προέβη σε σεξουαλικού τύπου περιπτώξεις και σε οποιαδήποτε άλλου είδους ασελή πράξη χωρίς την συγκατάθεση του, δηλαδή την εκούσια συμμετοχή του σε αυτό ή την ανοχή μίας τέτοια πράξης λόγω πολλαπλών παραγόντων. Ο βιασμός είναι μία έκφραση σεξουαλικής βίας, η οποία συχνά περιλαμβάνει τη χρήση σωματικής βίας και απειλών για την σωματική ακεραιότητα, δεν θεωρείται βία ως έκφραση της σεξουαλικότητας ενός ατόμου. Ορίζεται ως έγκλημα εξουσίας και εξαναγκασμού, το οποίο προκαλεί ποικιλομορφία βλαβών στο θύμα, όπως ψυχο-σωματικές και πλήττει βάνουσα την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια του θύματος, εξαιτίας του εξευτελισμού που βιώνουν. Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία (2006), ο βιασμός μπορεί να λάβει χώρα και εντός γάμου και αποτελεί ποινικό αδίκημα. (Διοτίμα, 2022)

Ο Borges και ο Weis<sup>4</sup> στο έργο τους, νοηματοδοτούν τον βιασμό ως την υπέρτατη μορφή σεξουαλικοποίησης των θηλυκοτήτων και αντικειμενοποίησης τους, προσβάλλοντας της με αυτόν τον τρόπο ως οντότητες. Αυτό επιτυγχάνεται λόγω της άμεσης «κατεδάφισης» των προσωπικών συμπεριφοριστικών τους ορίων, αποτυπώνοντάς με αυτόν τον τρόπο τον βιασμό ως εγκληματική ενέργεια εχθρότητας έναντι των γυναικών και η ύψιστη μορφή προσβολής της προσωπικότητας τους εν μέσω του ανδρικού ηγεμονισμού. Ο βιασμός ετυμολογικά εμπεριέχει το συνθετικό της βίας, έτσι στην νομική και εγκληματολογική επιστήμη ταξινομείται ως έγκλημα βίας που συνδέει την ανάγκη επιβολής της δύναμης από ένα άτομο-θύτη έναντι ενός άλλου ατόμου που βρίσκεται σε κατώτερη θέση την δεδομένη στιγμή, του επονομαζόμενου θύματος που υπέστη δηλαδή αυτή την ενέργεια. Αυτή η παραδοχή παρουσιάζεται στην επιστήμη της ψυχολογίας ως η κατωτερότητας που παρουσιάζει ο θύτης βιαστής και η ανάγκη επιβολής του, με σκοπό την ανάκτηση του αισθήματος της υπεροχής μέσα από την πράξη του βιασμού. Οι Steketee και Austin, επιβεβαιώνουν τα παραπάνω αναγνώσματα, διότι αναφέρουν ότι το άτομο θύτης που προβαίνει σε μία τέτοιου είδους επιθετική πράξη, προσπαθεί να αποκτήσει έλεγχο, στο σώμα και στην προσωπικότητα του θύματος μέσω της επιβολής της σεξουαλικής βίας. (Steketee&Austin, 1989)

Η Τσαλίκου, προσεγγίζοντας το αποτύπωμα που αφήνει ο βιασμός στα θύματα του, ορίζει τον βιασμό ως την : «...απροκάλυπτη βία που ασκείται με το βιασμό δε διακυβεύει μόνο τη γενετήσια ελευθερία της γυναίκας, αλλά και τη συνολική δομή της ύπαρξής της». (Τσαλίκου, 1989). Η Griffin<sup>5</sup>, προσθέτει στην ανάλυση της, ότι ο βιασμός αν και δεν είναι μία πράξη βίας

<sup>4</sup> Εγκληματολόγοι με εξειδίκευση τις θυματολογικές έρευνες κατά την περίοδο του 1970-1980.

<sup>5</sup> Ριζοσπαστική φεμινίστρια φιλόσοφος η οποία έχει προσεγγίσει τον βιασμό μέσω της κριτικής εγκληματολογίας



άμεσα συνυφασμένη με τραυματισμό ή φόνο απαραίτητα μπορεί μεθοδικά να οδηγήσει σε αυτό, καθιερώνοντας έτσι το αίσθημα της ανασφάλειας και τον συνεχή φόβο για ενδεχόμενο τραυματισμό και θάνατο στα θύματα. Με αυτό τον τρόπο καθίσταται ως μία τρομοκρατική πράξη. (Bowman, 1993)

Οι Schwendinger, J.R. και Schwendinger, H., στην μελέτη τους «Rape myths: in legal, theoretical, and everyday practice», αναφέρουν ότι ο πρωταρχικός λόγος του βιασμού δεν είναι η σεξουαλική ικανοποίηση των ορμών του δράστη, αυτό έρχεται σε δεύτερη μοίρα, πρωταρχικός ρόλος είναι η ανάκτηση της δύναμης του, σε βάρος κάποιου άλλου, τονίζουν χαρακτηριστικά ότι είναι ένα «ταξίδι εξουσίας», που σκοπεύει στην περιφρόνηση και τον ψυχολογικό ευτελισμό των θυμάτων. (Schwendinger, 1974). Η εγκληματολόγος Brownmiller, παραθέτει ότι ο βιασμός είναι μια απαθής ταπεινωτική πράξη που εισβάλλει και καταστρέφει την προσωπικότητα των θυμάτων, είναι η παραβίαση στον προσωπικό εσωτερικό χώρο και η επιβολή και η καθυπόταξη των ατόμων με την μορφή εξαναγκασμού, που έχει σκοπιμότητα την καταστροφή της συναισθηματικής και σωματικής ακεραιότητας του θύματος. (Brownmiller, 1975)

Νομικά για τον ελλαδικό χώρο από το 2019 και με την μετατροπή του νομοθετικού πλαισίου αναγνωρίζονται τέσσερις μορφές βιασμού. Η πρώτη είναι η εξαναγκαστική συμμετοχή σε γενετήσιες πράξεις και σεξουαλικές ενέργειες, με την χρήση βίας και απειλών, που δημιουργούν φόβο για την σωματική του ακεραιότητα και τον άμεσο κίνδυνο για την ζωή του θύματος. Η δεύτερη κατηγορία είναι ο ομαδικός βιασμός, όπου πράττεται σε αριθμό μεγαλύτερο από έναν δράστη, η τρίτη κατηγορία είναι αυτή του θανατηφόρου βιασμού, κατά τον οποίο γίνεται χρήση πρακτικών βιασμού που οδηγούν στον θάνατο και τέλος η γενετήσια πράξη χωρίς συναίνεση, δηλαδή η εισχώρηση του πέους στην στοματική κολπική ή πρωκτική κοιλότητα του θύματος. (Κωστώρας, 2020)

Παρακάτω παρατίθεται το έργο της μπαρόκ ζωγράφου Artemisia Gentileschi<sup>6</sup>. Η μπαρόκ εποχή έρχεται για να αντικαταστήσει την ως τότε τάση της αναγέννησης και του κινήματος του ρομαντισμού, που αποτύπωνε τα ατομικά χαρακτηριστικά των ανθρώπων. Η μπαρόκ εποχή παρουσιάζει τα άτομα ως μέλη του κοινωνικού συνόλου, που υπάγονται σε κοινωνικές νόρμες και πρέπει, παρουσιάζει γλαφυρά τα πάθη και τον συναισθηματικό ψυχισμό με ορθολογικό τρόπο. Τα έργα της εποχής βρήκαν μεγάλη απήχηση στην συντηρητική βαθιά θρησκευτική κοινωνία της Ιταλίας, από όπου ξεκίνησε ως ρεύμα, μεγάλη υποστήριξη κατείχε και από την καθολική εκκλησία, όπου πολλά έργα ζωγράφων διακοσμούσαν του τοίχους των καθεδρικών ναών, με χωρία και παραπομπές από την βίβλο. Η Αρτεμισία ήταν από τις πρώτες ζωγράφους που κατάφεραν να αποτυπώσουν την γυναικεία ανατομία, με πολύ αληθοφανές τρόπο στα έργα της, διότι την τότε εποχή οι γυναίκες δεν μπορούσαν να ποζάρουν γυμνές στον ανδροκρατούμενο χώρο της τέχνης και μπροστά σε άνδρες καλλιτέχνες. Η Αρτεμισία από νεαρή ηλικία ανέδειξε το ταλέντο της στην ζωγραφική ακολουθώντας τα βήματα του πατέρα της, έτσι πάρθηκε η απόφαση να ακολουθήσει μαθήματα τεχνών, μέντορας της ήταν ο Ιταλός ζωγράφος Agostino Tassi, ο οποίος σε ηλικία 18 ετών την βίασε. Ο πατέρας της Αρτεμισίας, έφερε την υπόθεση στο δικαστήριο, ο βιασμός της πήρε μεγάλη δημοσιότητα στους κύκλους της εποχής,

---

<sup>6</sup> Ιταλίδα ζωγράφος 1593 μ.Χ – 1656 μ.Χ

το θύμα μπήκε στην διαδικασία πολλαπλών βασανιστηρίων από τους δικαστές για να αποδείξει την αθωότητα της και την ειλικρίνεια των λεγομένων της, ο Tassi παρόλο το γεγονός ότι αποδείχθηκε ένοχος αφέθηκε ελεύθερος. Το τραύμα αυτό χαραχθηκε στην ψυχολογία της Αρτεμισίας και αποτυπώνεται σε όλα της τα έργα.



Εικόνα 2: "Judith Slaying Holofernes" (Gentileschi, 1612-1613)

Ως επακόλουθο λοιπόν, παρακάτω θα παρατηρήσετε το έργο της Αρτεμισίας, Judith Slaying Holofernes, η βία που απεικονίζεται σε αυτόν τον πίνακα είναι εντυπωσιακή. Ο πίνακας αποτυπώνει μια κλασική βιβλική σκηνή, όπου η Ιουδίθ στην παλαιά διαθήκη είναι μία ισραηλίτισσα η οποία μάχεται για τον λαό της και καταφέρνει να σαγηνεύσει με την ομορφιά της τον Ασύριο στρατηγό Ολοφέρνη, με σκοπό να τον σκοτώσει για την ελευθερία του λαού της. Η ζωγράφος με την τεχνοτροπία των χρωμάτων και του φωτισμού στον πίνακα δίνει έμφαση στην κοπή του κεφαλιού ως απελευθέρωση και αναδεικνύει την γυναικεία δύναμή και μαχητικότητα. Ωστόσο ο βιασμός της Gentileschi είχε σημαντική επιρροή στη σύνθεση του έργου. Η ίδια ταυτίστηκε με την Ιουδίθ και ο Agostino Tassi, ο οποίος δικάστηκε για βιασμό, με τον Ολοφέρνη, δείχνοντας έτσι την απόκτηση της δικαίωσης της, όπου στερήθηκε από το δικαστήριο και την αποδέσμευση των δεσμών που την βασανίζουν Ένα μήνα αφότου ζωγράφισε αυτό το έργο, ο πατέρας της Gentileschi Orazio, κανόνισε να παντρευτεί η κόρη του τον Φλωρεντινό καλλιτέχνη Pierantonio Stiattesi, με σκοπό να μην γίνει σύγκριση του πίνακα με τον βιασμό της κόρης του και συνεχιστεί από την τότε πατριαρχική κοινωνία να αποδίδονται οι ευθύνες στο θύμα κόρη του. (Stańska, 2023)

### 1.1.3 Προφίλ Βιαστών

Οι υποστηρικτές των φεμινιστικών προσεγγίσεων του εγκλήματος αναφέρουν ότι οι δράστες προέρχονται από όλα τα κοινωνικά status, από όλα τα εκπαιδευτικά επίπεδα και πολιτισμικά υπόβαθρα, είναι για αυτούς καθημερινοί άνθρωποι, οι οποίοι βρίσκονται στο διπλανό διαμέρισμα, στο οικογενειακό, φιλικό ή ερωτικό περιβάλλον, «οι άνθρωποι της διπλανής

πόρτας». Αντιθετικά ο Amir, μέσα από το ερευνητικό του πεδίο στην Φιλαδέλφεια των Η.Π.Α και από αρχεία από στατιστικά αρχεία που μελέτησε της αστυνομίας, ανακάλυψε ότι το 90 % των δραστών που προέβαιναν σε βιασμό ήταν άτομα που ανήκαν σε κατώτερες κοινωνικές τάξεις και βρίσκονταν σε ηλικίες 15 έως 25 ετών. Ο Amir σύνδεσε το φαινόμενο των βιασμών στο δρόμο, με εργατικές συνοικίες χαμηλού οικονομικού επιπέδου και status quo και κατεπέκταση συνδέει το βιασμό με το φαινόμενο της βιομηχανικής υποκουλτούρας. Επιπρόσθετα μέσα από την έρευνα του ανακάλυψε ότι ποσοστό 49% των δραστών είχαν εγκληματικό παρελθόν και συγκεκριμένα σε σεξουαλικά εγκλήματα. Η Svaiastoga, επιβεβαιώνει το γεγονός ότι ποσοστό 67 % των υποθέσεων βιασμού που οδηγούνται στα δικαστήρια, αφορά δράστες με τα προαναφερθέντα χαρακτηριστικά και είχαν ποινικό ιστορικό με διάπραξη βιασμού. Οι παραπάνω έρευνες τονίζουν το γεγονός ότι οι υποθέσεις βιασμών που καταλήγουν σε δικαστικές αίθουσες και εκδικάζονται ως τέτοιες αφορούν άτομα που έχουν ποινικά ιστορικά και έχουν προβεί στο παρελθόν σε παρόμοιου είδους πράξεις, αναπαράγοντας έτσι το κυρίαρχο στερεότυπο γύρω από το προφίλ του βιαστή. (Τσιγκρής Α. , 2001)

Παρά ταύτα μεγάλος σκοτεινός αριθμός βιασμών, εμπεριέχεται στις υποθέσεις που δεν φτάνουν ποτέ στην δημοσιοποίηση τους ή την εκδίκασή τους, διότι οι δράστες κατέχουν επιρροή σε μηχανισμούς εξουσίας και μπορούν να συγκαλύψουν το συμβάν. Εν ολίγης, για το προφίλ των βιαστών δεν μπορεί να υπάρξουν συγκεκριμένα δοσμένα χαρακτηριστικά τα οποία είναι σταθερά ή αμετάβλητα. Οι δομήσεις των προφίλ έχουν προέλθει από τα στατιστικά στοιχεία της αστυνομίας, άρα από δηλωμένα περιστατικά, όντας λοιπόν από εκείνα τα φαινόμενα όπου καλύπτονται από μεγάλο κρυφό αριθμό και οι δράστες μεταβάλλονται σε χαρακτηριστικά ανάλογα την γεωγραφική περιοχή, τις κοινωνικές συνθήκες και την χρονική περίοδο, δέχεται πολλές μεταβολές σαν πεδίο έρευνας έτσι δεν μπορούμε να αναφέρουμε σταθερά χαρακτηριστικά των βιαστών. (Τσιγκρής Α. , 2001)

Σχετικά με τα ψυχολογικά προφίλ των δραστών, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω τα χαρακτηριστικά των δρώντων, αυτών των ειδεχθή εγκλημάτων και ακραίων μορφών βίας, εντοπίζουν κάποια κοινά χαρακτηριστικά, ανάλογα την περίπτωση και σε διαφορετικό ποσοστό. Τα δύο κύρια χαρακτηριστικά που εντοπίζει η επιστήμη της ψυχολογίας στο προφίλ των βιαστών, είναι η έλλειψη ενσυναίσθησης ή η μειωμένη ύπαρξη της και αντίστοιχα αυτό επιφέρει το γεγονός και της έλλειψης της ενοχικότητας ή της ελάχιστης ύπαρξης της, ο κακοήθης ναρκισσισμός και ο σαδισμός χωρίς συναίνεση.

Η ενσυναίσθηση είναι αυτή η ενέργεια του ατόμου να «μπαίνει στα παπούτσια του άλλου», δηλαδή να μπορεί να κατανοήσει την οδύνη και τον πόνο ή τα αρνητικά συναισθήματα του συνανθρώπου του και να προσαρμόσει τις πράξεις του και τον λόγο του σε τέτοιο βαθμό, ώστε να υπάρξει μία σωστή αλληλόδραση μεταξύ τους, πολλές φορές τα άτομα επιτυγχάνουν την ενσυναίσθηση, προβάλλοντας στην μνήμη τους ένα παρόμοιο βίωμα, όπως εκείνο για παράδειγμα της θλίψης ή της ανησυχίας και του πόνου. Επιπρόσθετα η ανάπτυξη της ενσυναίσθησης βασίζεται από το κατά πόσο οι φροντιστές ενός παιδιού δείχνουν τα συναισθήματα τους προς το παιδί, με σκοπό να γίνει η αναγνώριση τους από μικρή ηλικία και να εξελίσσεται ο συναισθηματικός κόσμος έως και την ενηλικίωση και μετέπειτα, συνοψίζοντας λοιπόν η ενσυναίσθηση αναπτύσσεται στα πρωταρχικά στάδια της γέννησης ενός ανθρώπου και

βασίζεται από το κατά πόσο ο φροντιστής τους φανερώνει τα συναισθήματα του και τον τρόπο που τα μεταδίδει στο παιδί. Η μερική ή πλήρης ανικανότητα ενοχής συνδέεται άρρηκτα με την έλλειψη ενσυναίσθησης όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, η ενοχή επέρχεται από το γεγονός ότι έχω προβεί σε κάποια πράξη η οποία έχει δημιουργήσει αισθήματα πόνου σωματικού ή ψυχολογικού, σε ένα άλλο άτομο και είμαι σε θέση να το αναγνωρίσω και να διακρίνω τα αισθήματα που δημιουργήθηκαν, τα άτομα που προβαίνουν σε πράξει βιασμού για πολλούς ψυχιάτρους και ψυχολόγους δεν παρουσιάζουν καμία ενοχή, που αυτό για πολλούς είναι δείγμα ψυχοπάθειας. Οι σύγχρονοι πολιτισμοί έχουν εδραιωθεί πάνω στο αίσθημα της ενοχικότητας των πολιτών, διότι η ενοχή είναι ένα κομμάτι του εαυτού μας που μα βάζει στη θέση της αυτοκριτικής και της αποφυγής παραβατικών πράξεων με σκοπό την δημιουργία βλάβης σε έναν άλλο άτομο. Έτσι προάγεται το αίσθημα της συνεργασίας, της ασφάλειας και της κοινωνικής αλληλόδρασης με σκοπό την κοινωνική συνοχή και την πολιτισμική δημιουργία.

Στους κατά συρροή βιαστές εντοπίζεται το γεγονός ότι δεν αισθάνονται κάποιο αρνητικό συναίσθημα λόγω των πράξεων τους, δεν αντιλαμβάνονται τον πόνο που προκαλούν στα θύματα τους και αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην έχουν αρνητικά αισθήματα από τις πράξεις τους, ενδυναμώνοντας έτσι τον ναρκισσιστικό τους χαρακτήρα. Σε αυτό το σημείο να τονιστεί το γεγονός ότι πολλοί βιαστές τροφοδοτούν αισθήματα ικανοποίησης από τον πόνο που δημιουργούν στους άλλους. Οι σαδιστικές αυτές τάσεις, προέρχονται από την εφορία που αισθάνεται ο θύτης καθώς δημιουργεί φόβο και πόνο στο θύμα του, η σεξουαλική πράξη δεν είναι ο κύριος στόχος αλλά επέρχεται αφότου ο βιαστής, γεμίσει με αισθήματα εφορίας, από τον ευτελισμό του θύματος και η σεξουαλική πράξη είναι το μέσο της απόλυτης επιβολής της εξουσίας του. Σε ένα κόσμο όπου λείπει η ενσυναίσθηση και η ενοχή όλα τα δεινά επιτρέπονται. (Παπαγαθονίκου, 2022)

#### 1.1.4 Προφίλ θυμάτων

Το θέμα του ψυχολογικού προφίλ των θυμάτων βιασμού είναι πολύ ευαίσθητο και πολυδιάστατο. Τα άτομα που έχουν βιώσει βιασμό βρίσκονται σε μια ποικίλη κατάσταση όσον αφορά τις αντιδράσεις τους και τις επιπτώσεις που έχει στη ζωή τους. Το 1979, οι Αν Μπέργκες και Λύντα Χόλμστρομ παρουσίασαν το πρώτο ψυχολογικό μοντέλο για την αντίληψη της κατάστασης των θυμάτων βιασμού, το οποίο περιλάμβανε τρία στάδια: το ακολουθούμενο αμέσως μετά, το οξύ στάδιο, όπου το θύμα αντιμετωπίζει άμεση κατάρρευση και αποδιοργάνωση, το δεύτερο στάδιο όπου επιδιώκεται η αποκατάσταση της κανονικότητας στη ζωή του, παρά την εντονότητα της εσωτερικής ταραχής, και το τρίτο και μακροπρόθεσμο στάδιο, όπου το θύμα ενσωματώνει το γεγονός και επαναφέρει την κανονικότητα στη ζωή του. Σήμερα, αυτό το μοντέλο έχει αντικατασταθεί από την έννοια της μετατραυματικής διαταραχής, όπου η επαναφορά των αναμνήσεων οδηγεί στην επανεμφάνιση του τραύματος, ενισχύοντας έντονο φόβο και άγχος. Αυτός ο φόβος μπορεί να οδηγήσει σε μακροχρόνιες αλλαγές στη ζωή του θύματος, με αποτέλεσμα την απομόνωση ή ακόμη και την εγκατάλειψη των προηγούμενων δραστηριοτήτων και συμπεριφορών.

Είναι σημαντικό να λάβουμε υπόψη τη μοναδική εμπειρία και αντίδραση κάθε ατόμου, κάποια από τα κοινά ψυχολογικά χαρακτηριστικά που μπορεί να εμφανίζουν τα θύματα βιασμού

περιλαμβάνουν τα τραύματα που αναπτύσσονται στον ψυχισμό του θύματος από το γεγονός του βιασμού, τα οποία μπορεί να προκαλέσουν σοβαρή αγωνία και κατάθλιψη το αίσθημα απώλειας ελέγχου, αποθάρρυνσης και απομόνωσης από το κοινωνικό γίνεσθαι. Ο βιασμός μπορεί να προκαλέσει αίσθημα αδυναμίας και ανασφάλειας, καθώς και φόβου εμπιστοσύνης σε άλλα άτομα, επιπρόσθετα η συναισθηματική αποσταθεροποίηση, δημιουργεί ζητήματα αυτό-εικόνας και προβλήματα με την αυτοεκτίμηση, τα θύματα μπορεί να αμφιβάλλουν για τον εαυτό τους και την αξία τους, καθώς πολλές φορές αντιμετωπίζουν και την μετατόπιση ευθύνης από την κοινωνία στα ίδια τα θύματα και εντοπίζονται φαινόμενα αυτοστιγματισμού και κοινωνικής απομόνωσης από τα θύματα.

Επιπλέον, σε ότι αφορά την σωματική τους υγεία, παρατηρείται συχνές εφιδρώσεις κατά την διάρκεια του ύπνου και εφιάλτες και διότι αναπαράγονται τα γεγονότα που βίωσαν κατά την διάρκεια του βιασμού τους, στις σωματικές επιπτώσεις, περιλαμβάνεται και ο πόνος, τραύματα και σεξουαλικές λοιμώξεις από την επίθεση. Οι επιπτώσεις του βιασμού μεταβαίνουν και στο κοινωνικό τους περιβάλλον και σε ότι αφορά την αλληλόδραση τους και τις σχέσεις τους με άλλους, συχνά υπάρχει η μείωση της εμπιστοσύνης και δυσκολίες στην επικοινωνία και την επανασύνδεση με τους ανθρώπους γύρω τους. Είναι σημαντικό για τα θύματα να έχουν πρόσβαση σε ψυχολογική υποστήριξη και θεραπεία προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις επιπτώσεις του βιασμού και να ανακτήσουν τη ζωή τους. Συχνά αναπτύσσουν τρόπους αντιμετώπισης που μπορεί να περιλαμβάνουν απομόνωση, αποφυγή ή υπερβολική προστασία. (Ιατρού, 2017)

Οι Katz και Mazur σε έρευνα που διεξήγαγαν το 1979, αναφέρουν ότι οι καταγραφόμενες σεξουαλικές επιθέσεις έχουν διαμορφώσει συγκεκριμένα δημογραφικά χαρακτηριστικά ως προς την θυματοποίηση, δηλαδή αυτές οι κατηγορίες είναι πιο σύνηθες να πέσουν θύματα σε κάποιου είδους σεξουαλικού εγκλήματος. Ο πρωταρχικός παράγοντας είναι το φύλο, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία, στην πλειονότητα των θυμάτων βιασμού είναι οι γυναίκες, μετέπειτα ακολουθούν τα ανήλικα παιδιά και τέλος άτομα με ομόφυλο σεξουαλικό προσανατολισμό και προσδιορισμό φύλου αντίστοιχα. Δευτέρων, το ηλικιακό φάσμα των περισσότερων θυμάτων ήταν από 13 ετών έως και 19, ηλικιακές ομάδες υψηλού κινδύνου θυματοποίησης βιασμού είναι ηλικίες άνω των 13 και κάτω των 25 ετών, σε αυτό το ηλικιακό φάσμα αναγράφονται και τα περισσότερα περιστατικά. Όπως αναφέρει ο Schultz, το 24% των θυμάτων που αναφέρουν το περιστατικό στην αστυνομία είναι παιδιά κάτω των 14 ετών. Μια άλλη έρευνα, που βασίστηκε σε 100 περιστατικά βιασμού που καταγράφηκαν στα αστυνομικά τμήματα της Κομητείας του Dade στις Ηνωμένες Πολιτείες, κατά τη διάρκεια 14 μηνών, απέδειξε ότι οι μέσες ηλικίες των θυμάτων που ανέφεραν το έγκλημα στην αστυνομία ήταν 23,2 έτη. Αναλυτικά, το 47% των θυμάτων ήταν ηλικίας από 10 έως 19 ετών, το 32% ανήκαν στην ηλικιακή ομάδα 20 έως 29 ετών. Μόνο το 2% ήταν κάτω των 10 ετών και το 3% ήταν άνω των 50 ετών. Το νεότερο θύμα ήταν ένα παιδί 6 ετών. Τέλος, τα περισσότερα θύματα ήταν στις ηλικίες 13 και 14 ετών, που αντιστοιχούσαν στο 8% και 9% του συνόλου των θυμάτων, αντίστοιχα. Τρίτων η φυλή, οι καταγεγραμμένες περιπτώσεις βιασμών στην Αμερική, ανέδειξαν την πλειονότητα των θυμάτων ότι ήταν μαύρες γυναίκες. Τρίτων η γαμική τους θέση, η πλειονότητα των θυμάτων ήταν ανύπαντρες γυναίκες. Τέταρτων το ζήτημα της ταξικότητας, τα περισσότερα καταγεγραμμένα περιστατικά αφορούν γυναίκες της εργατικής τάξης, εν αντίθεση με περιστατικά στην μεσαία ή

στην ανώτερη τάξη , κατά τις οποίες έχουν αναγραφεί ελάχιστα. Τέλος η απασχόληση τους, από τα αναφερόμενα περιστατικά οι γυναίκες που είναι φοιτήτριες διατρέχουν το μεγαλύτερο κίνδυνο για ενδεχόμενο βιασμό. Σε αυτό το σημείο τονίζεται το γεγονός ότι οποιαδήποτε γυναίκα μπορεί να κακοποιηθεί σεξουαλικά, ωστόσο ο σκοτεινός αριθμός, οι κοινωνικές μεταβολές και το ταμπού που κατέχει το φαινόμενο του βιασμού, δεν οδηγεί όλες τις γυναίκες στην δικαιοσύνη με σκοπό μετέπειτα από έρευνες να γίνει κατηγοριοποίηση του φαινομένου. Τα χαρακτηριστικά που αναφέρθηκαν παραπάνω σε ότι αφορά την δόμησης του προφίλ των θυμάτων, έχουν να κάνουν μόνο για τις περιπτώσεις καταγεγραμμένων γεγονότων και καταγγελίες των ίδιων των θυμάτων ή των οικογενειών τους στην αστυνομία, ωστόσο αυτό το δείγμα δεν μπορεί να περικλείει την συνολική εικόνα των θυμάτων, διότι εξετάζουμε ένα φαινόμενο το οποίο διακατέχεται από μεγάλη μυστικότητα και τα άτομα πολλές φορές δεν καταγγέλλουν το συμβάν, λόγω διαφορών κοινωνικών επιρροών και άλλων παραγόντων. Δεν μπορεί λοιπόν να αποτυπωθεί η πραγματική εικόνα των σύνολο των θυμάτων, έτσι η πραγματικότητα μπορεί να παρεκκλίνει ελάχιστα ή πολύ από τα δείγματα που μελετήθηκαν παραπάνω. (Τσιγκρής Α. , 2001)

#### 1.1.5 Victim Blaming

Το «victim blaming» είναι μια έννοια που χρησιμοποιείται για να περιγράψει την τάση ή την πρακτική να αποδίδονται ευθύνες, κατά κύριο λόγο, στο θύμα μιας αδικίας, συμβάντος ή εγκλήματος, αντί να τοποθετούνται οι ευθύνες στον δράστη ή τον ενάγοντα. Στην περίπτωση του σεξουαλικού βιασμού, για παράδειγμα, το "victim blaming" θα μπορούσε να περιλαμβάνει την επικριτική αντιμετώπιση του θύματος με βάση τον τρόπο που ήταν ντυμένο, τη συμπεριφορά του, την τοποθεσία ή την ώρα που βρισκόταν, αντί να επικεντρώνεται στην ανεπίτρεπτη συμπεριφορά του δράστη και στην ανάγκη δικαιοσύνης για το θύμα. Αυτή η τάση μπορεί να ενισχύσει την αίσθηση ενοχής και ντροπής του θύματος και να δυσκολέψει τη διαδικασία ανάκτησης και αποκατάστασης τους. Σε αυτό το σημείο αξίζει να αναφερθεί ότι η κοινωνία ταυτόχρονα αναδιαμορφώνει την νοηματοδότηση του βιασμού από το κοινό, μετατοπίζοντας την ευθύνη στο ίδιο το θύμα, μετατρέπεται από έγκλημα σε κάτι που ευθύνεται το άτομο που το υπέστη. (Λιαλιούτη, 2022) Ένα παράδειγμα που οδηγεί σε αυτή την οικειοποίηση της σκέψης από τα ίδια τα θύματα ή των θηλυκοτήτων που μπορεί να βιώσουν μία τέτοια εμπειρία, είναι οι σκέψεις και η μη ελευθερία ένδυσης τους, για παράδειγμα «μην φορέσω τόσο κοντή φούστα θα οδηγήσω τα βλέμματα αγνώστων πάνω μου» ή ελευθερίες κινήσεων που έχει ο κάθε πολίτης, να στερούνται μόνο από το γεγονός ότι είναι θηλυκότητες όπως για παράδειγμα συγκεκριμένες ώρες όπως οι πολλοί βραδινές δεν πρέπει να κινούνται ελεύθερα στο δημόσιο χώρο γιατί είναι ο πιο «ευάλωτος στόχος», τέτοιες σκέψεις ταλανίζουν όλες τις γυναίκες εκεί έξω, διότι είναι δικαιολογίες οι οποίες θα μεταφέρουν την ευθύνη του βιασμού τους στις ίδιες και όχι στο άτομο που διέπραξε μία τέτοια ανεκδιήγητη πράξη. Αυτό οδηγεί μεθοδικά και σταδιακά στη δόμηση μιας "κουλτούρας του βιασμού", όπου οι ευθύνες εκτρέπονται από τον δράστη και ελαφρύνονται οι παραβάτες. Αποτελεσματικά αυτών η κουλτούρα ενισχύει και τροφοδοτεί τα ήδη υπάρχοντα σεξιστικά στερεότυπα, καθώς ο βιαστής αισθάνεται ότι έχει την εξουσία να κυριαρχεί απολύτως στην ψυχοσύνθεση και δικαιοδοσία στο σώμα μιας γυναίκας. (Πεταλιού, 2022)

Αν και δεν υπάρχει γενική αποδοχή γι' αυτό το ζήτημα, είναι αναμφισβήτητο ότι συμβαίνει σε πολλές περιπτώσεις το γεγονός ότι, η ίδια η κοινωνία έχει εξελιχθεί προς μια κατεύθυνση που αντίκειται στις ορθές αρχές και πιστεύω, για την προστασία του κάθε πολίτη ανεξαρτήτως, χρώματος, φυλής, φύλου, θρησκευματος ή ταξικής θέσης. Μολονότι να καταδικάζει κατηγορητικά τον βιασμό ως εγκληματική πράξη, ασχολείται με συζητήσεις και σκέψεις που εστιάζουν μόνο στις ενέργειες του θύματος, όπως στο τι φορούσε, γιατί ήταν μόνη της τη νύχτα, γιατί επισκέφθηκε ένα σπίτι με μόνο αγόρια - αν και τα γνώριζε - γιατί δεν φώναξε για βοήθεια, γιατί κατήγγειλε τον βιασμό μετά από μια εβδομάδα. Αυτές οι συζητήσεις δεν θέτουν το ερώτημα εάν οι βιασμοί συμβαίνουν μόνο τη νύχτα, εάν το θύμα βρισκόταν στη δουλειά του ή στο σπίτι του, εάν φορούσε προκλητικά ή συμβατικά ρούχα, σύμφωνα με τα πρέπει που καθιστά ο περίγυρος ή κοινωνία, εάν βρισκόταν σε κεντρικό χώρο ή απομακρυσμένη τοποθεσία, τον ρόλο που μπορεί να κατείχε ο δράστης στην ζωή της, αν ήταν φίλος ή συγγενής του θύματος, εάν το θύμα δεν μπορούσε να καταγγείλει τον βιασμό λόγω σοκ ή φοβούνταν τις επακόλουθες αντιδράσεις του περιβάλλοντός του. Αυτή η προσέγγιση καθιστά ακόμα πιο δύσκολο το να καταγγείλει κάποιος έναν βιασμό. Επιπλέον, δημιουργεί μια ευνοϊκή ατμόσφαιρα για τους πιθανούς δράστες, αφού αντιλαμβάνονται ότι ακόμα και αν συλληφθούν, υπάρχουν πολλές πιθανότητες να αθωωθούν ή να λάβουν ελαφριά ποινή. (Ιατρού, 2017)

## 1.2 Ποσοτική έρευνα

### 1.2.1 Ερωτηματολόγιο

1. Φύλο
  - Άνδρας
  - Γυναίκα
  - Άλλο
2. Ηλικία
  - 18-24
  - 25-34
  - 34-44
  - 45+
3. Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη χρονική στιγμή της μέρας που φοβάστε στο δρόμο ;
  - Μέρα
  - Νύχτα
  - Δε φοβάμαι
  - Και τις δυο περιπτώσεις
4. Αποφεύγετε συγκεκριμένα σημεία η περιοχές ;
  - Ναι
  - Όχι

5. Αν ναι,
  - Εξαιτίας συμβουλών - ιστοριών που ακούσατε
  - Κάποιο συμβάν που αντιμετωπίσατε
  - Άλλο (ελεύθερο κείμενο)
  
6. Όταν βρίσκεστε στο δρόμο αγχώνεστε αν υπάρχουν γύρω άλλοι άνθρωποι;
  - Πάρα πολύ
  - Πολύ
  - Αρκετά
  - Λίγο
  - Καθόλου
  
7. Παίζει ρολό το φύλο των ανθρώπων γύρω σας;
  - Ναι
  - Όχι
  
8. Αν είναι άγνωστη γυναίκα, σας δημιουργεί ανησυχία;
  - Πάρα πολύ
  - Πολύ
  - Αρκετά
  - Λίγο
  - Καθόλου
  
9. Αν είναι άγνωστος άνδρας, σας δημιουργεί ανησυχία;
  - Πάρα πολύ
  - Πολύ
  - Αρκετά
  - Λίγο
  - Καθόλου
  
10. Έχετε ακούσει αρνητικά ή θετικά σχόλια από αγνώστους ανθρώπους για τον εαυτό σας;
  - Ναι
  - Όχι
  
11. Αν έχετε ακούσει θετικά σχόλια, σας ενόχλησαν ;
  - Ναι
  - Όχι



12. Αν ναι, δώστε ένα παράδειγμα  
- (ελεύθερο κείμενο)
13. Αν έχετε ακούσει αρνητικά σχόλια, σας ενόχλησαν ;  
- Ναι  
- Όχι
14. Αν ναι, δώστε ένα παράδειγμα  
- (ελεύθερο κείμενο)
15. Σας έχουν απευθυνθεί ποτέ με κάποιο επιφώνημα ; (ψιτ, επ, εσύ, πωωω)  
- Ναι  
- Όχι
16. Αν ναι, δώστε ένα παράδειγμα  
- (ελεύθερο κείμενο)
17. Έχετε αισθανθεί να παραβιάζεται ο προσωπικός σας χώρος σε δημόσιο χώρο;  
- Ναι  
- Όχι
18. Έχετε αισθανθεί ότι κινδυνεύει η σωματική ακεραιότητα σας λόγω του φύλου σας;  
- Ναι  
- Όχι
19. Έχετε παρενοχλήσει σε δημόσιο χώρο;  
- Ναι  
- Όχι
20. Σας έχουν μιλήσει ποτέ πρόστυχα σε δημόσιο χώρο;  
- Ναι  
- Όχι
21. Αν ναι, δώστε ένα παράδειγμα  
- (ελεύθερο κείμενο)
22. Λαμβάνετε κάποιο μέτρο προστασίας κατά την παραμονή σας σε δημόσιο χώρο ;  
- Ναι

- Όχι

23. Αν ναι, τι ;

- (ελεύθερο κείμενο)

24. Αν όχι, γιατί;

- (ελεύθερο κείμενο)

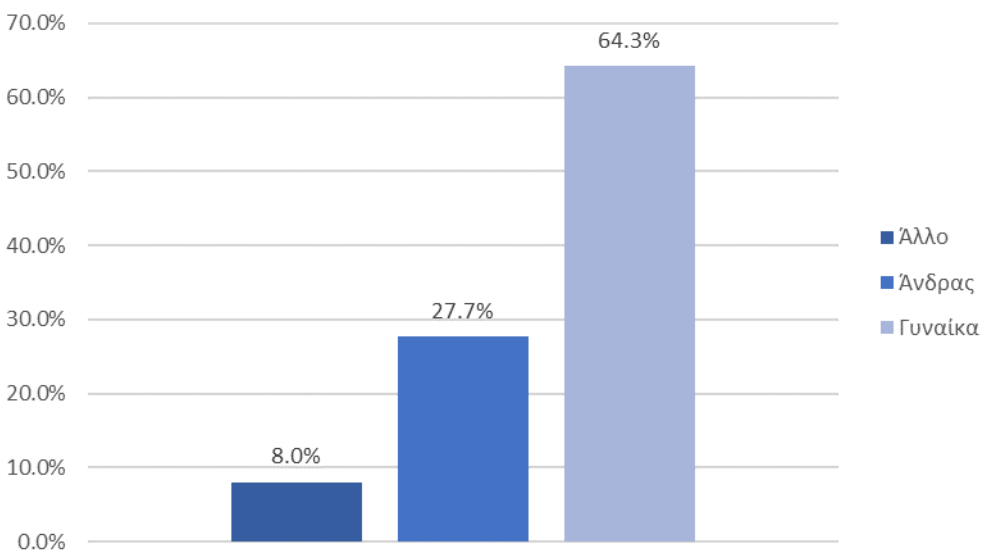
25. Περιγράψτε ένα περιστατικό που σας έχει τύχει σε δημόσιο χώρο.

- (ελεύθερο κείμενο)

## 1.2.2 Αποτελέσματα ερωτηματολογίου

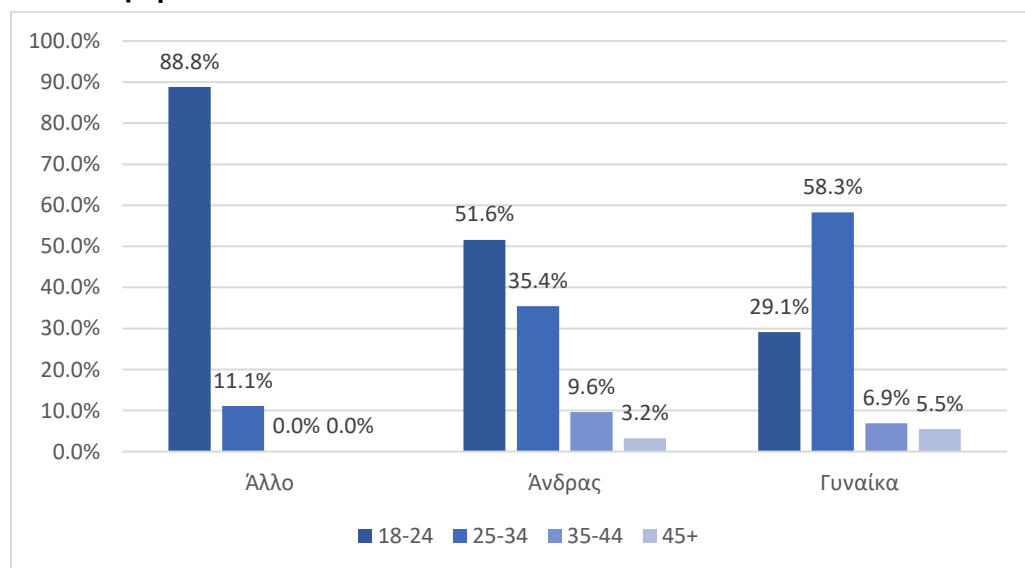
### Φύλο

112 απαντήσεις



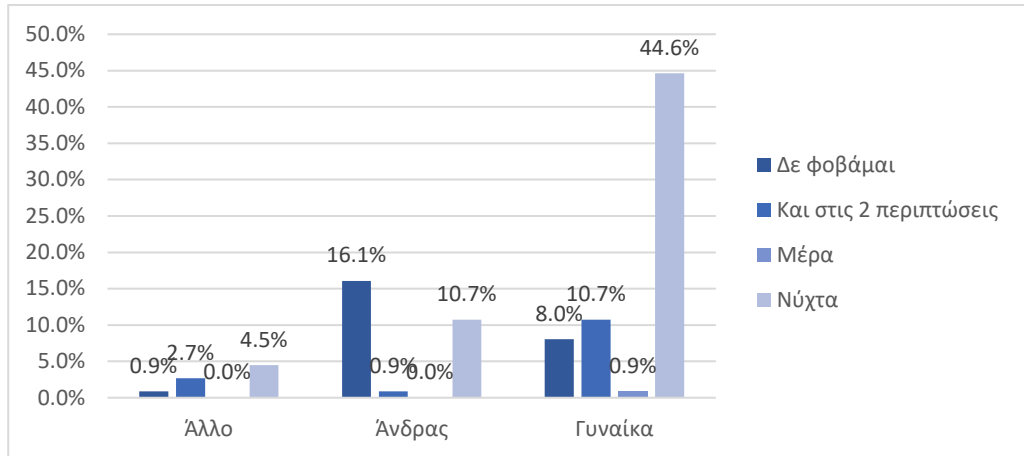
Ο αριθμός των συμμετεχόντων ήταν 112 εκ των οποίων 72 γυναίκες (64.3%), 31 άνδρες (27.7%) και 9 χωρίς προσδιορισμό φύλου (8%).

### Ηλικιακή ομάδα



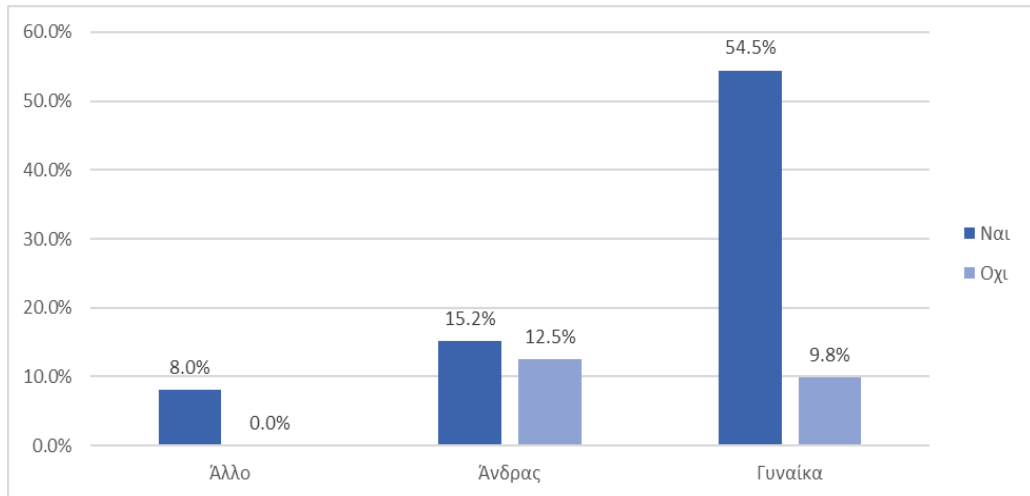
Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων ανήκουν στην ηλικιακή ομάδα 25-34 (48.2%), ακολουθεί η ομάδα 18-24 (40.2%) και τέλος 35-44 και 45+ με ποσοστά (7.1%) και (4.5%) αντίστοιχα.

**Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη χρονική στιγμή της μέρας που φοβάστε στο δρόμο ;**



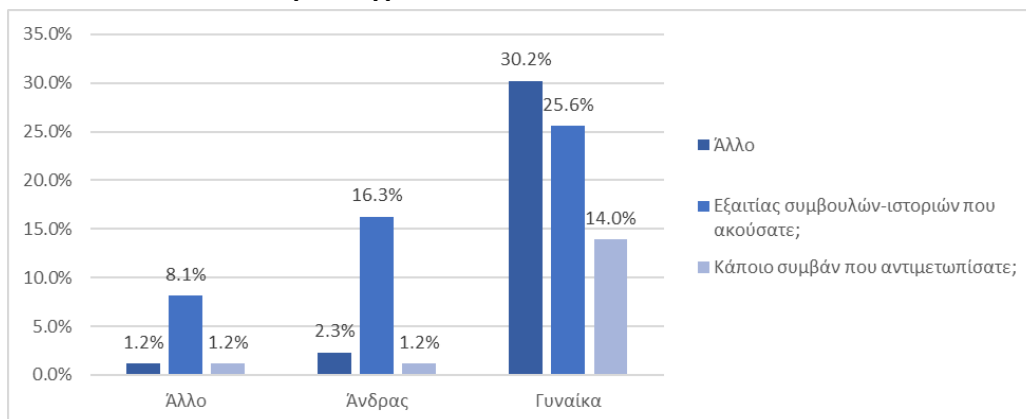
Η πλειονότητα των ατόμων που ανταποκρίθηκαν έδειξε ότι απάντησε το βράδυ με ποσοστό 59.8%. Αντίθετα, μόνο το 0.9% απάντησε την μέρα. Και στις δυο περιπτώσεις το ποσοστό ήταν 14.3%. Ενώ το 25% δήλωσε ότι δεν αισθάνεται φόβο κάποια χρονική στιγμή της μέρας.

**Αποφεύγετε συγκεκριμένα σημεία η περιοχές ;**



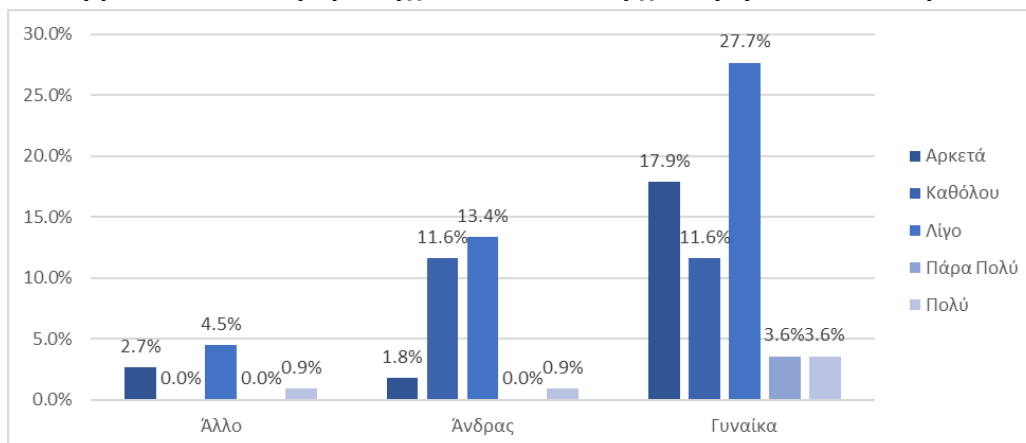
Στην ερώτηση αν αποφεύγουν συγκεκριμένα σημεία η περιοχές το 77.7% απάντησε ναι ενώ το 22.3% όχι.

### Αν ναι, δώστε ένα παράδειγμα



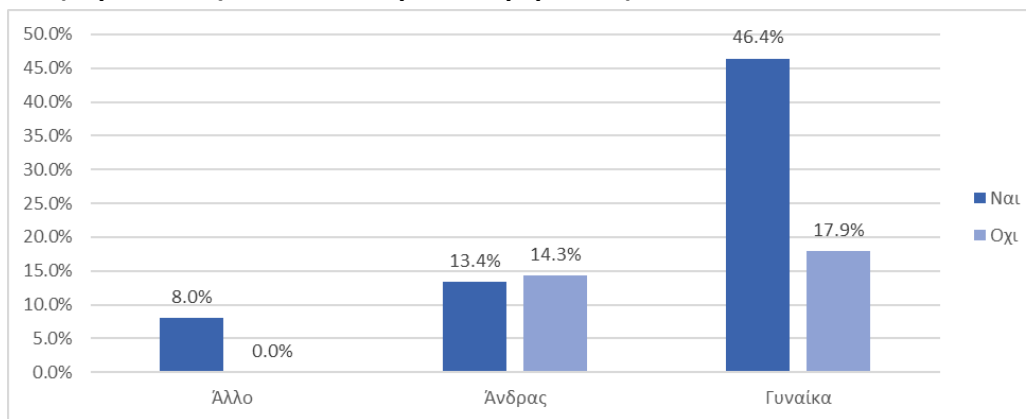
Οι μισοί συμμετέχοντες 50% αποφεύγουν συγκεκριμένα σημεία εξαιτίας συμβουλών - ιστοριών που έχουν ακούσει. Το 16.4% εξαιτίας κάποιου συμβάντος που έχουν αντιμετωπίσει και το 33.7% για κάποιο άλλο λόγο.

### Όταν βρίσκεστε στο δρόμο αγχώνεστε αν υπάρχουν γύρω άλλοι άνθρωποι;



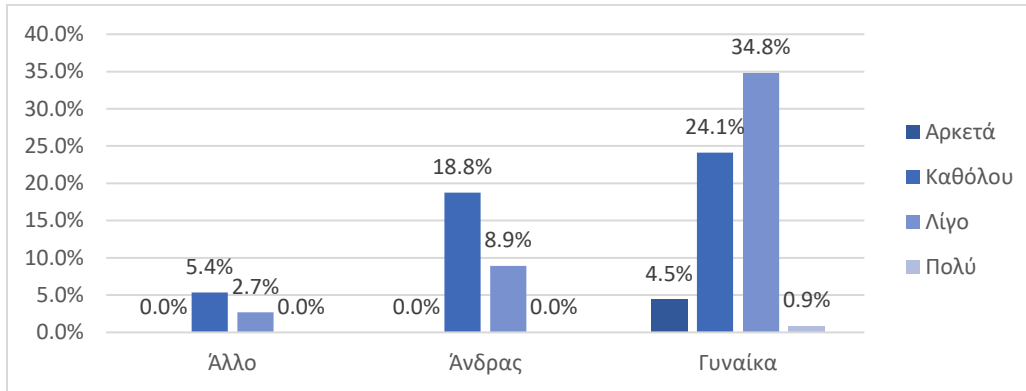
Οι συμμετέχοντες στην ερώτηση αν αγχώνονται όταν υπάρχουν γύρω άλλοι άνθρωποι, το 3.6% δήλωσε πάρα πολύ, το 5.4% πολύ, το 22.3% αρκετά, 45.5% δήλωσε λίγο ενώ καθόλου το 23.2%.

### Παίζει ρολό το φύλο των ανθρώπων γύρω σας;



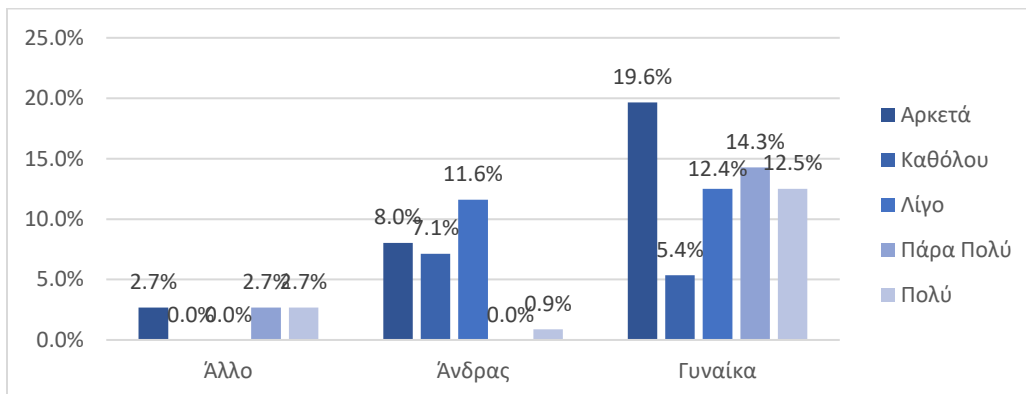
Στην ερώτηση αν παίζει ρολό το φύλο των ανθρώπων γύρω το 67.8% απάντησε ναι ενώ το 32.2% όχι.

### Αν είναι άγνωστη γυναίκα, σας δημιουργεί ανησυχία;



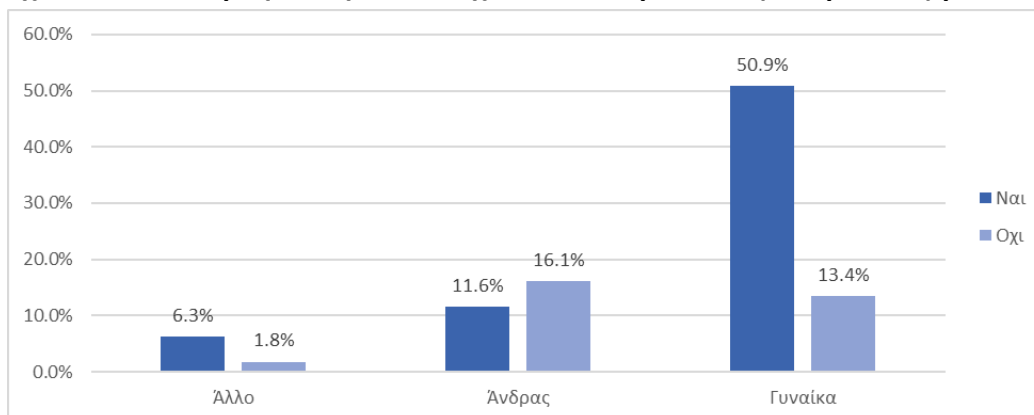
Οι συμμετέχοντες στην ερώτηση αν δημιουργεί ανησυχία αν είναι άγνωστη γυναίκα, το 46.4% δήλωσε λίγο, το 48.3% καθόλου, το 4.5% αρκετά. Μόλις το 0.9% δήλωσε πολύ, ενώ κανένας δεν δήλωσε πάρα πολύ.

### Αν είναι άγνωστος άνδρας, σας δημιουργεί ανησυχία;



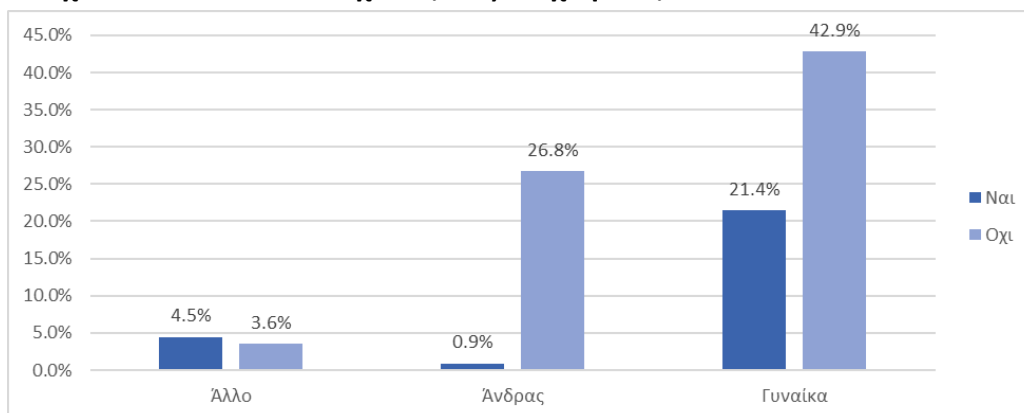
Αντίθετα όταν είναι άγνωστος άνδρας, το 17% δήλωσε πάρα πολύ, το 16.1% πολύ. Αρκετά δήλωσε το 30.4%, λίγο το 24.1%, ενώ καθόλου το 12.4%,

### Έχετε ακούσει αρνητικά ή θετικά σχόλια από αγνώστους ανθρώπους για τον εαυτό σας;



Περισσότερο από το 60% (68.8%) των συμμετεχόντων έχουν ακούσει κάποιο είδους σχόλιο από αγνώστους για τον εαυτό τους.

### Αν έχετε ακούσει θετικά σχόλια, σας ενόχλησαν ;

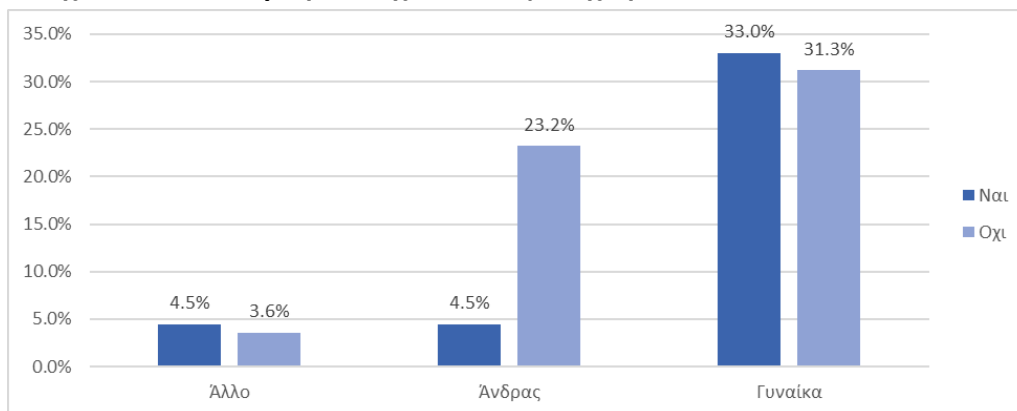


Σχεδόν 3 στους 4 (73.3%) δεν έχουν ενοχληθεί από θετικά σχόλια στον δρόμο.

### Αν ναι, δώστε ένα παράδειγμα

- “όταν μου αναφέρουν κάτι όμορφο αλλά το κάνουν πειστικά”
- “μωρη κ@υλα”
- “κάτι για το σωμα”
- “σχόλια για την εμφάνιση μου, σφυρίγματα”
- “τι Μωρό είσαι έλα να σε πάρουμε όλοι μαζί”
- “ήμουν με μια φίλη και φορούσα μια μακριά μπλούζα που έκρυβε το σορτσάκι μου και μια παρέα αγοριών άρχισε να μας χαιρετάει και να λένε πόσο ωραία θα ήταν αν φυσούσε λίγο για να σηκωθούν οι μπλούζες μας”
- “σχολια ως προς την εμφάνιση μου αλλά υπήρχε πάντα ένα σεξιστικό ύφος από πίσω”
- “έχεις ωραίο ποπο”
- “κούκλα μου”
- “δεν με ενοχλούν τα θετικά αντίθετα κιόλας χαίρομαι”
- “είσαι πολύ όμορφη, για γερά γ@μησια”
- “σχόλιο τύπου "πατουρακι δυνατό" μπροστά σε κόσμο. Ευχαριστώ πολύ, ξέρω ότι έχω πεταχτό πεισινό, αλλά κράτα το σχόλιο για εσένα η πες το πιο διακριτικά; ή σχολια τύπου "ωραία χείλια, τι να κάνουν άραγε; ”
- “τι μπαλκόνια είναι αυτά μαναρα μου (παππούς 70+ χρονών)”

### Αν έχετε ακούσει αρνητικά σχόλια, σας ενόχλησαν ;

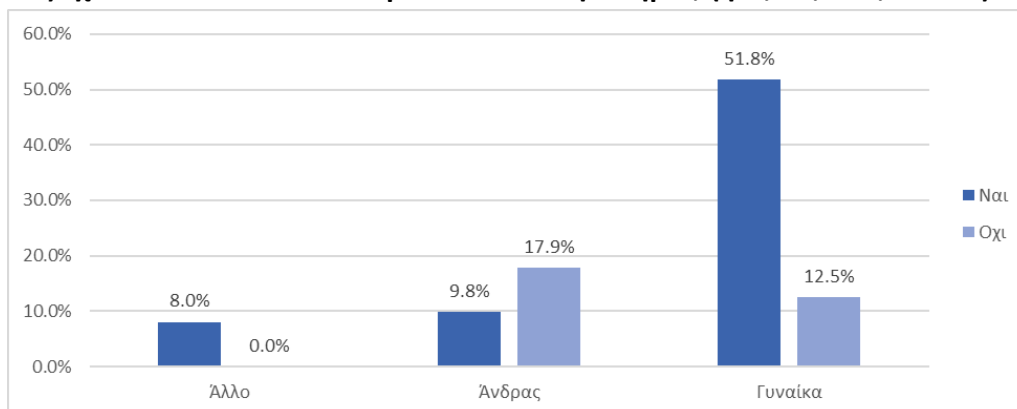


Περίπου 3 στους 5 (58.1%) δεν έχουν ενοχληθεί από αρνητικά σχόλια στον δρόμο.

### Αν ναι, δώστε ένα παράδειγμα

- “άντε μωρη χοντρή που θα με φτύσεις εσύ”
- “ντύσου θα κρυώσεις και διάφορα προσβλητικά επίθετα”
- “τι κω\*\*\*\*\* είναι αυτή”
- “κυρίως γέλια η σχολια για τα κιλά τύπου πως είσαι έτσι χάσε κανένα κιλό”
- “ότι είμαι πουτ@να”
- “να σε βάλω κάτω ζαργάνα μου”
- “με αποκάλεσαν π@σταριο”
- “που πας έτσι μωρη και αλλά παρελκόμενα”
- “τι μουν@ρα είμαι, τι κωλ@ρα είναι αυτή”
- “πω πω, τι κορίτσι είσαι εσύ; με κοροϊδευτικό τόνο”
- “να σχολιάζουν μέρη του σώματος μου, με πρόστυχο τρόπο”
- “κυρίως σεξιστικά σχολια, αγενή που με πρόσβαλαν”

### Σας έχουν απευθυνθεί ποτέ με κάποιο επιφώνημα ; (ψιτ, επ, εσύ, πωωω)



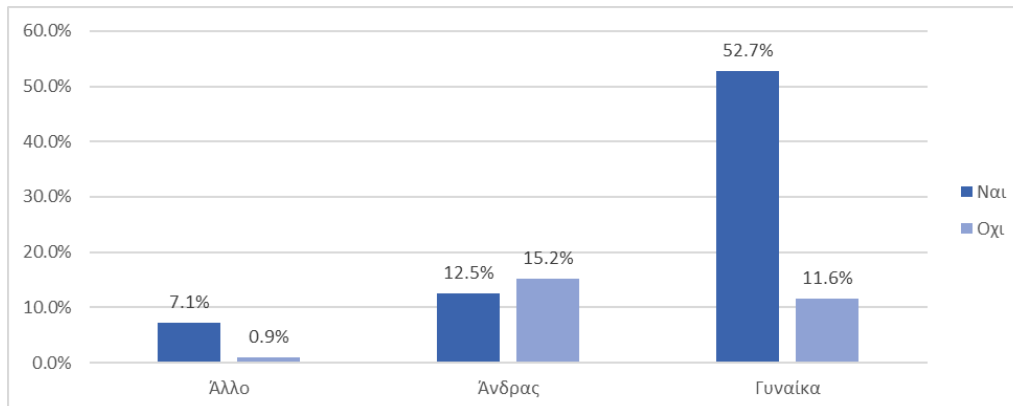
Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων (69.6%) έχουν ακούσει κάποια επιφωνήματα, εκ των οποίων το 51.8% ήταν γυναίκες.



### Αν ναι, δώστε ένα παράδειγμα

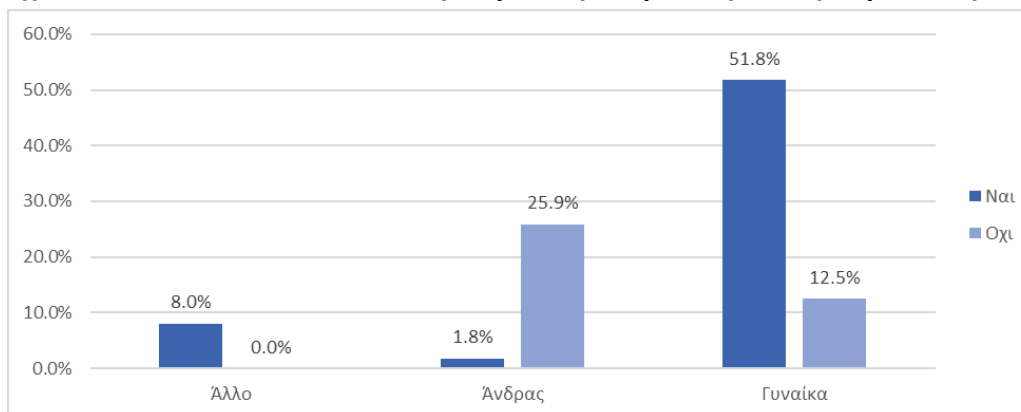
- “γεια εεεε ψιτ κοπελιά σου μιλάω δεν ακούς νόμιζα ότι είσαι κουφή γιατί δεν δίνεις σημασία”
- “σφυρίγματα”
- “στον δρόμο βράδυ, κάποιος κύριος μου απευθύνθηκε αλλά εγώ επειδή ήταν βράδυ συνέχιζα να περπατάω, αυτός συνέχιζε να φωνάζει:“εεε εσύ παιδί”
- “με όλα τα παραπάνω”
- “συνήθως δεν υπάρχει κάτι άλλο από τέτοια επιφωνήματα”
- “τα παραδείγματα από πάνω ισχύουν όλα”
- “ουου”
- “ψιτ, γ@μας κάνα μ@νακι η σου αρέσουν τα κ@λαρακια;””
- “παρέα περαστικών στο δρόμο, περνούσα και λένε πσος”

### Έχετε αισθανθεί να παραβιάζεται ο προσωπικός σας χώρος σε δημόσιο χώρο;



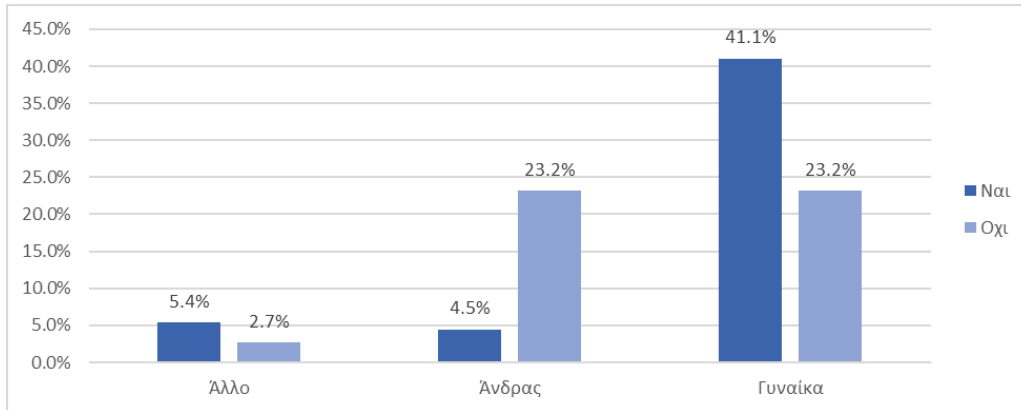
Οι περισσότεροι (72.3%) έχουν νιώσει ότι παραβιάζεται ο προσωπικός τους χώρος. Ανησυχητικό αποτελεί το ποσοστό των γυναικών που ανέρχεται σε 52.7%.

### Έχετε αισθανθεί ότι κινδυνεύει η σωματική ακεραιότητά σας λόγω του φύλου σας;



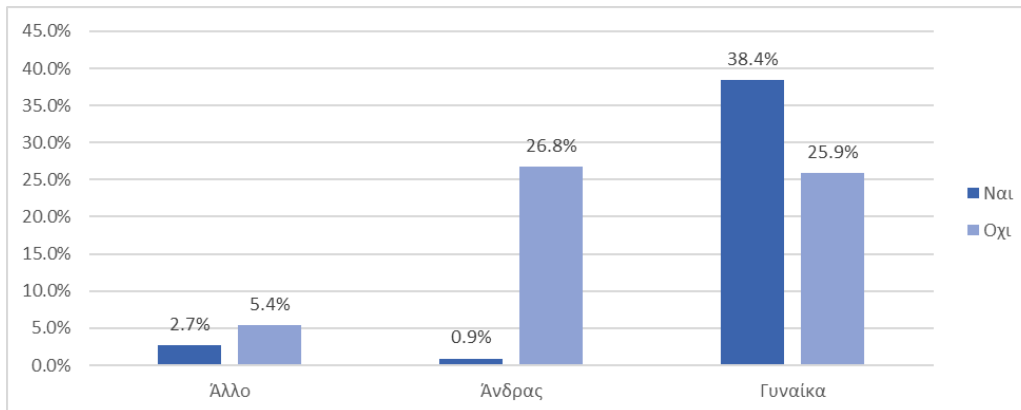
Το γυναικείο φύλο παρουσιάζει τα μεγαλύτερα ποσοστά φόβου λόγω του φύλου τους (51.8%), ενώ στο ανδρικό φύλο μόλις το 1.8% διακατέχει τον ίδιο φόβο.

### Έχετε παρενοχληθεί σε δημόσιο χώρο;



Τα ποσοστά παρενόχλησης σε δημόσιο χώρο σε γυναίκες ανέρχεται στο 41.1%, ενώ μόλις το 4.5% για άνδρες. Ενώ το 5.4% για άτομα χωρίς προσδιορισμό φύλου.

### Σας έχουν μιλήσει ποτέ πρόστυχα σε δημόσιο χώρο;



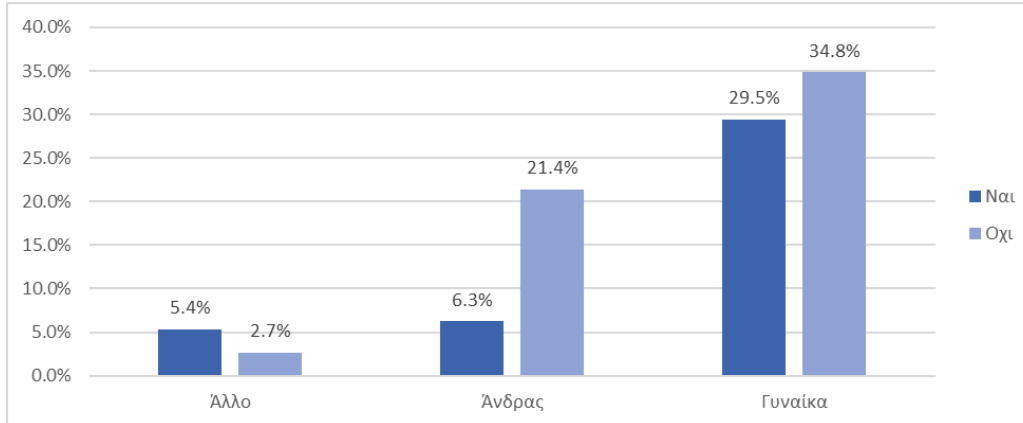
Το 42% των ερωτηθέντων έχουν ακούσει κάποιο πρόστυχο σχόλιο. Εκ, των οποίων το ποσοστό των ανδρών είναι λιγότερο από 1%.

#### Αν ναι, μοιραστείτε το

- “ομάδα αγοριών σε ηλικία 13 χρονών (εγώ) μου φώναζαν από το αμάξι : είσαι να σε π@ρτουζονουμε στο μπαλκόνι”
- “πωω τι τσ\*\*\*\*χειλα είναι αυτά που έχεις”
- “ωραίο μουν@κι είσαι”
- “θέλεις να παίξουμε μαζί μπάλα”
- “μάννα μου τα μπούτια σου”
- “περίμενα ένα ραντεβού και ένας τύπος με έπιασε από το χέρι να με ρωτήσει αν έχω κάποιον, πόσο θέλω για να του το δώσω”
- “κυρίως τα σχολια ήταν είτε προσβλητικά είτε με βάζαν σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης όπως μπες στο αμάξι να πάμε να βόλτα να σε γ\*\*\*\*ω, έλα να στον β\*\*ω”
- “πόσο κοστίζεις”

- “κ@υλιτσα ,μουν@ρα θέλω να σε γ@μησω”
- “σε ταξί ένας οδηγός μου ζητούσε να κοιμηθώ μαζί του με προστυχόλογα”

### Λαμβάνετε κάποιο μέτρο προστασίας κατά την παραμονή σας σε δημόσιο χώρο ;



Στο σύνολο των ατόμων που συμμετείχαν στην έρευνα το 59.8% δήλωσε ότι δεν λαμβάνει κάποιο μέτρο προστασίας. Το υπόλοιπο 40.2% δήλωσε ότι λαμβάνει κάποια μέτρα, εκ των οποίων το 29.5% να είναι γυναίκες.

#### Αν ναι, τι ;

- “να ενημερώνω που βρίσκομαι κοντινούς μου ανθρώπους η να μιλάω στο τηλέφωνο καθώς περπατάω”
- “αποστάσεις από τους γύρω”
- “κλειδιά ανάμεσα από τα δάχτυλα”
- “έχω κλειδιά που κρατάω σφιχτά στην παλάμη μου, σε περίπτωση επίθεσης θα βάλω τα κλειδιά ανάμεσα στα δάχτυλα μου και θα ρίξω μπουνιά”
- “το να είμαι σε ετοιμότητα για παν ενδεχόμενο”
- “αλλάζω έκφραση, δεν κοιτάω στα μάτια κάποιον πολλή ώρα, περπατάω γρήγορα”
- “πηγαίνω από μέρη που δεν είναι ερημικά”
- “συνήθως αν περπατάω μόνη μου βράδυ θα πάρω τηλ κάποιο κοντινό μου άτομο να μου κάνει παρέα στο δρόμο. Αυτό με κάνει να αισθάνομαι πιο ασφαλής”
- “σπρέι”

#### Αν όχι, γιατί;

- “δε θα το αλλάξω εγώ αλλά οι άλλοι θα συμμορφωθούν”
- “τι νόμιμο υπάρχει;”
- “δεν χρειάζεται”
- “γιατί δεν γνωρίζω ποιο θα με βοηθούσε ουσιαστικά”
- “προσπαθώ να μην είμαι μόνη αλλά έχω κάνει σεμινάρια αυτοάμυνας”
- “δεν το σκέφτηκα”

- “καμία φορά μπορεί να έχω στο χέρι στην τσέπη ένα σπρέι αποσμητικό γιατί σε περίπτωση ανάγκης αν το ρήξεις μέσα στα μάτια του αλλού ίσως κάτι κάνει. Το μόνο μέτρο που θα ήθελα να πάρω είναι μαθήματα αυτοάμυνας. Κατά τα άλλα το να κρατάω κάτι του τύπου σπρέι πιπεριού, μαχαιράκι μπρελόκ, σπρέι θορύβου κλπ. Νομίζω πιο πολύ θα με έκαναν να σκέφτομαι όλη την ώρα κακά σενάρια παρα θα με βοηθούσαν. Επίσης ειδικά στα "όπλα" όπως το σπρέι πιπεριού αν δεν ξέρεις να το χρησιμοποιείς μπορεί να κάνεις και μεγαλύτερη ζημιά σε ένα άτομο”

- “απλά είμαι προσεκτικός και αποφεύγω επίμονα βλέμματα που πιθανόν μπορεί να προκαλέσουν κάποιον”

- “προσπαθώ να μην πηγαίνω μόνη μου την νύχτα σε δημόσιο χώρο”

- “θεωρώ ότι ο τρόπος που περπατάω και η σωματοδομή μου είναι αποτρεπτικά στοιχεία για κάποιον που θα επιχειρούσε να με βλάψει”

### **Περιγράψτε ένα περιστατικό που σας έχει τύχει σε δημόσιο χώρο.**

- “περίμενα το λεωφορείο και ένας άντρας μου μιλούσε συνέχεια δεν έδινα σημασία μου μιλούσε στα αγγλικά γτ ήταν από Αφρική και συνέχιζα να μην απαντώ μετά προσπάθησε να μου μιλήσει στα ελληνικά και με νοήματα και σπαστά ελληνικά μου ανέφερε ότι είμαι όμορφη και ότι θέλει να βγούμε ραντεβού και στο τέλος με πίεζε να μπω στο αμάξι των γνωστών του να γυρίσω σπίτι, ενώ έλεγα όχι..”

- “σεξουαλική παρενόχληση άγνωστου σε νεότερη κοπέλα, έβαλε το χέρι στο εσώρουχο της”

- “όταν ήμουν δημοτικό πήγαινα σχολείο και βγήκε ένας από ένα αυτοκίνητο να με ρωτήσει τι ώρα είναι και είχε κατεβάσει το φερμουάρ από το παντελόνι και αυνανιζόταν”

- “συνήθως τα σφυρίγματα, και τα σχολια”

- “μου έχει τύχει πρόσφατα ένας άνδρας μεγάλης ηλικίας να με βλέπει και να πιάνει τα γεννητικά του όργανα και να βγάζει την γλώσσα του έξω αλλά όταν πήγα κοντά του να τον ρωτήσω αν είναι καλά και αν χρειάζεται κάτι ευγενικά για να σταματήσει αυτές τις ανάρμοστες χειρονομίες μου είπε ένα : τίποτα, τίποτα και έφυγε μακριά”

- “μου έχουν αγγίξει σημείο του σώματος σε μέσο μαζικής μεταφοράς και συνέχισε με διάφορες χυδαίες προσφωνήσεις”

- “ένας παππούς με χούφτωσε καθώς περπατούσα στον δρόμο.”

- “να με ακουμπήσουν χωρίς να θέλω”

- “ήμουν 14 και γυρνούσα σπίτι με το λεωφορείο, δεν υπήρχε πολύ κόσμος μέσα στο λεωφορείο. Κρατιόμουν από μια μπάρα και από την άλλη μεριά καθόταν ένας άντρας μεγαλύτερης ηλικίας, θα έλεγα 45-55 ετών και μου έπιασε το χέρι. Στην αρχή νόμιζα ότι έγινε καταλάθος οπότε το κούνησα πιο δίπλα αλλά ακόμη κρατούσα την μπάρα όπου και μου το ξανάπιασε και μετά πήγε να σηκωθεί και να με αρπάξει. Κατέβηκα κατευθείαν από το λεωφορείο. Ακόμη το σκέφτομαι κάποιες φορές”

- “κάποιος γνωστός μου χωρίς να «του έχω δώσει δικαιώματα» με χούφτωσε έντονα όταν πήγα να βγω από τη θάλασσα.”
- “να έρθουν στο αυτοκίνητο γύρω μου και να θέλουν να ανοίξουν τις πόρτες”
- “το πρώτο είναι ότι με ακινητοποίησε ένας και μου έκλεψε το τσαντάκι της δουλείας που είναι λεφτά και κινητό. Το δεύτερο είναι πως στην εφηβεία μου με κυνήγησε κάποιος πιθανόν για να με παρενοχλήσει σε ένα μικρό στενό δρόμο”
- “να περπατάω και να μου κάνουν σχολια σεξουαλικού περιεχομένου”
- “να έρχεται πίσω μου, να με μυρίζετε και να με αρπάζει”
- “physical assault”
- “περπατούσα ένα πρωί (!) Για να πάω στη σχολή μου και ένας άγνωστος ήρθε, με χαϊδεψε στον ώμο και μου είπε «καλημέρα Μωρό μου». Μετά το μόνο που θυμάμαι είναι να τρέχω μακριά του. Επίσης, μια μέρα ήμουν στο αστικό, κρατιόμουν από ένα κολωνάκι και ένα παιδί έβαλε το χέρι του πάνω από το δικό μου και άρχισε να μου το σφίγγει κοιτώντας με και γελώντας. Δεν έκανα τίποτα. Μετά από μια στάση αυτός και οι φίλοι του κατέβηκαν.”
- “περίμενα μια φίλη να πάμε στη σχολή και περνάει ένας άγνωστος άνδρας και με χουφτώνει φάνηκε να μην ήταν και πολύ καλά στα λογικά του οπότε δεν μίλησα”
- “περαστικά οχήματα να κορνάρουν”
- “ήμουν στο λεωφορείο για την σχολή και ήμασταν στρυμωγμένοι σαν τις σαρδέλες και πατάει φρένο απότομα ο οδηγός και πέφτω πάνω σε ένα παιδί που καθόταν γαλαλιά και με σφίγγει και με κράτα πάνω του ζητάω συγνώμη και μου απαντά κάτσε όσο θες πάνω μου εγώ χάρηκα αν τα αισθάνθηκες”
- “είχε έρθει ένας 50ρης και μου μίλησε πρόστυχα θέλοντας να κάνω κάτι μαζί του”
- “να φοράω φόρεμα και να μου σφυρίζουν στην πανεπιστημίου και να μου λένε πρόστυχα λόγια”
- “έχω δει κύριο να πειράζει το μόριο του βλέποντας κοπέλες μέσα στο λεωφορείο, προφανώς και πήρε π@υλο από την κατακραυγή στο λεωφορείο”
- “στα 11 μου ήμουν στο χωριό μου το Αίγιο και ο φούρναρης του χωριού όντας γνωστός και αγαπημένος μου ζήτησε να μου δώσει ένα φιλί την ώρα που έπαιρνα το ψωμί και μου χούφτωσε το ευαίσθητο σημείο και με γλωσσοφιλησε”
- “σε μμμ παρενόχληση (όχι μόνο μια φορά)”
- “είμαστε παρέα 4 κοριτσιών, μικρές σε ηλικία, αυτός μεγαλύτερος μας κατά πολύ, κάθεται απέναντι, μας κοιτάει και χαϊδεύεται, χωρίς να τον ενδιαφέρει ο περίγυρος. Ότι είναι νορμάλ ασ πούμε... Ωστόσο δεν έχει τύχει ποτέ κάποιος να επιδιώξει σωματική επαφή...”
- “πολλά, είμαι γυναίκα”
- “περπατούσα στο δρόμο με τη φίλη μου και διασχίζοντας τα στενά μέσα σε ένα αμάξι στη μια γωνιά υπήρχε ένας άντρας που αυνανιζόταν και μας κοίταγε.. Φυσικά εμείς ουρλιάζοντας τρέχαμε”
- “δεν θυμάμαι να μου έχει συμβεί κάτι”

- “ήμουν σε πολύ πιο μικρή ηλικία και μέσα στο αστικό λεωφορείο ο άνθρωπος αρκετά μεγάλης ηλικίας αυτοϊκανοποιούταν δίπλα μου. Κανένας στο λεωφορείο δεν αντέδρασε. Εγώ απλά πάγωσα και δεν ήξερα τι να κάνω”
- “ένα βράδυ (γύρω στις 8-9) ένας τύπος με παρακολουθούσε και με ακολουθούσε πεζός για αρκετή ώρα. Κατέληξα να περιμένω για σχεδόν 1 ώρα έξω από ένα σινεμά επειδή είχε κόσμο και αισθανόμουν πιο ασφαλής από το να περπατήσω μέχρι το σπίτι μου. Όταν μετά από ώρα πίστευα ότι είχε φύγει, με γρήγορο βήμα έφυγα για να πάω σπίτι μου που ήταν ούτε 10 λεπτά περπάτημα από εκεί που ήμουν αλλά στον δρόμο είδα ότι είχε πάει να πάρει το μηχανάκι του και πήγαινε προς το σινεμά που ήμουν πριν. Όταν με είδε έκανε αναστροφή για να με ακολουθήσει αλλά έτρεξα και κρύφτηκα στην αυλή μιας πολυκατοικίας που είχε δέντρα και δεν φαινόμουν από το δρόμο. Έμεινα εκεί μέχρι να έρθει ένας φίλος μου να με συνοδεύσει μέχρι το σπίτι μου.”
- “περίπου σε ηλικία 16 χρονών σε πολυσύχναστη περιοχή της Αθήνας περπατούσα μόνη μου σταμάτησε ένα αμάξι γύρω στα 25 με 30 ο οδηγός για να με ρωτήσει κάτι έτσι πίστεψα πήγα κοντά και ο οδηγός είχε προβεί σε χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα”
- “υπάρχουν πολλά αλλά θα αναφερθώ σε ένα που με τρόμαξε. Περπάταγα στο πεζοδρόμιο ενός πολυάσχολου δρόμου ώρα μεσημέρι, δεν είχε άλλο κόσμο εκείνη τη στιγμή τριγύρω, είδα ένα ενήλικο άντρα να πλησιάζει με ένα παιδί να με κοιτάνε έντονα και να μιλάνε μεταξύ τους. Όταν πλησίασαν και πήγα να προσπεράσω, ήρθαν με το έτσι θέλω στον προσωπικό μου χώρο, και μου είπε ο ενήλικας : πωπω τι κορίτσι είσαι εσύ αλλά με κοροϊδευτικό τόνο, και όταν λέω κοντά σε απόσταση αναπνοής εκείνος, το παιδί γέλαγε και πήγε να με χουφτώσει αλλά συνέχισα να προχωράω και να δε πρόλαβε, πάντως ήταν αρκετό όλο αυτό μαζί με αλλά περιστατικά για να μην νιώσω ασφαλής, και για να μου χαλάσει τη μέρα όλη...”
- “ηλικιωμένος άνδρας τρίφτηκε πάνω μου βγαίνοντας από τον συρμό, ενώ είχε χώρο να περάσει.”
- “μια ομάδα ανδρών 4 άτομα περικύκλωσαν εμένα και την φίλη μου με σκοπό να μας παρενοχλήσουν καταφέραμε να τρέξουμε αλλά πιο πριν μας είχάν πιάσει στα χέρια.”
- “χούφτωμα στο κλαμπ”
- “σε ηλικία 16-17 ήμουν μαζί με φίλη μου σε μια παραλία βράδυ και ένας άνδρας περίπου 60-70 μας κοίταγε περίεργα. Μετά από λίγο τον είδαμε να αυνανίζεται και να μας κοιτάει, εμείς φοβηθήκαμε και πήγαμε να φύγουμε, αυτός ξεκίνησε να μας κυνηγάει γυμνός.”
- “να με θωπεύσουν στο λεωφορείο”

## 2. Η περίπτωση Αγαλματάκια Ακούνητα

Ο τίτλος “Αγαλματάκια Ακούνητα” εμπνεύστηκε από το παιδικό παιχνίδι “Αγαλματάκια Ακούνητα, Αγέλαστα, Μέρα ή Νύχτα;”. Στο παιδικό αυτό παιχνίδι<sup>7</sup>, κάποιο παιδί είναι γυρισμένο με κλειστά τα μάτια προς τον τοίχο και λέει την φράση “Αγαλματάκια Ακούνητα, Αγέλαστα, Μέρα ή Νύχτα;”, αν τα υπόλοιπα παιδιά απαντήσουν νύχτα τότε το παιδί που έχει κλειστά τα μάτια επαναλαμβάνει τα λόγια. Όταν τα παιδιά απαντήσουν μέρα, τότε το παιδί που έχει κλειστά τα μάτια γυρνάει και τα βλέπει. Σκοπός, είναι όλα τα υπόλοιπα παιδιά να παραμείνουν ακίνητα, αγέλαστα για να μην χάσουν. Το παιδί που είχε κλειστά τα μάτια, μπορεί να τα ενοχλήσει έτσι ώστε αυτοί να κινηθούν ή να γελάσουν. Νικητής του παιχνιδιού είναι αυτός που θα παραμείνει τελευταίος ακίνητος και αγέλαστος. Η σύνδεση του τίτλου με το παιχνίδι αυτό επικοινωνεί το μήνυμα και της αμέτοχης κοινωνίας.

### 2.1 Pre-production

#### 2.1.1 Logline

Η Συνενοχή της κοινωνίας στο θέμα της σεξουαλικής παρενόχλησης σε δημόσιο χώρο μένοντας αμέτοχοι.

#### 2.1.2 Κεντρική Ιδέα

Η κεντρική ιδέα εστιάζει στην παρουσίαση των θηλυκοτήτων στον δημόσιο χώρο και πως γίνεται η αντικειμενοποίηση τους, αλλά ταυτόχρονα η πλειονότητα της κοινωνίας εθελουφλεί σε αυτά τα ζητήματα.

#### 2.1.3 Σύνοψη Ιστορίας

Κατά την διάρκεια μιας μέρας ο θεατής – “πρωταγωνιστής” περπατάει στον δρόμο, τα σχόλια που ακούει ποικίλουν, ακούει “χαλαρά” και στην συνέχεια πιο “σκληρά” σεξουαλικά σχόλια. Η αίσθηση του κινδύνου προκαλεί την ανάγκη για φυγή, που αποδεικνύεται μάταιη και καταλήγει σε βιασμό. Καθώς, γίνεται η πράξη αυτή μεταφερόμαστε σε ένα περιβάλλον που προβάλλει το μήνυμα της αδιαφορίας.

#### 2.1.4 Treatment σεναρίου

Η ταινία ξεκινάει με υποκειμενικό πλάνο, να περπατάει στο δρόμο μιας πόλης χωρίς παρουσίαση πρωταγωνιστή. Στην αρχή είναι αργό περπάτημα και ακούει μερικά σχόλια από περαστικούς (εππ, ψιτ). Σταδιακά εμφανίζονται και περαστικοί οι οποίοι είναι ακούνητοι, με κλειστά τα μάτια, το στόμα και τα αυτιά. Όσο προχωράει, τα σχόλια γίνονται πιο έντονα και πρόστυχα, το περπάτημα γίνεται πιο γρήγορο. Οι περαστικοί πληθαίνουν. Όσο περνάει ο χρόνος

<sup>7</sup> <https://kalamata.gr/el/katoikoi/e-kdap/253-ekdap/fysikis-agogis/20496-agalmatakia-akouynita>

τα σχόλια γίνονται ολοένα και εντονότερα με αποτέλεσμα να χτυπάει τον κώδωνα του κινδύνου και να τρέχει. Οι περαστικοί πολλαπλασιάζονται και κλείνουν σιγά σιγά το δρόμο για διαφυγή με αποτέλεσμα να πέσει πάνω τους.

Το άτομο που προσπαθούσε να ξεφύγει, είναι ακινητοποιημένο και κάποιος άντρας το βιάζει. Το θύμα προσπαθεί να βρει βοήθεια κοιτώντας τριγύρω, κάποιος περαστικός το "βλέπει" αλλά δεν κάνει τίποτα.

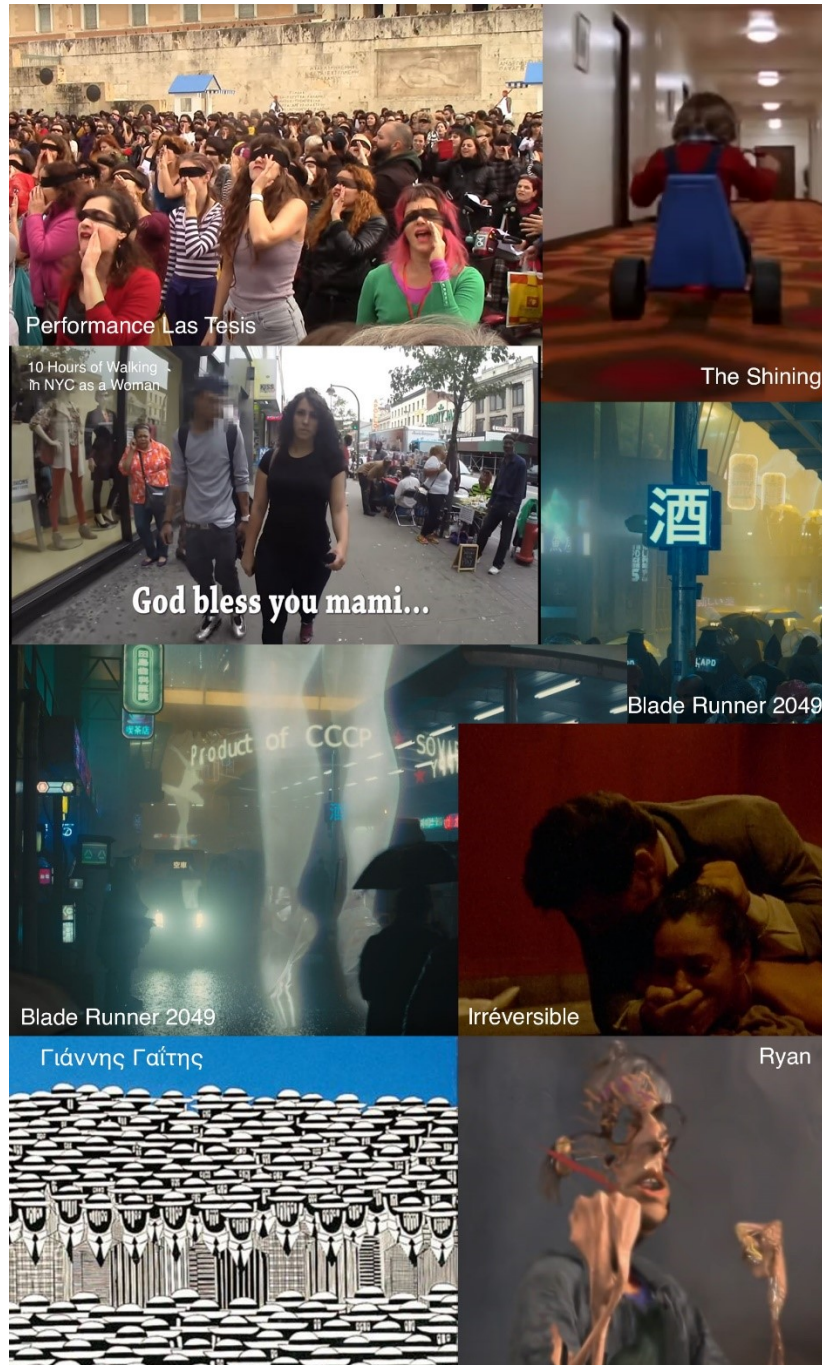
Μεταφερόμαστε σε ένα σαλόνι και στην τηλεόραση βλέπουμε τον άντρα που δεν παίρνει θέση. Τέλος, ένα χέρι θα κλείσει την τηλεόραση.

Τίτλοι Τέλους



### 2.1.5 Επιρροές

Επιρροές αντλήθηκαν από διάφορα οπτικοακουστικά μέσα, όπως ταινίες, performance και πίνακες ζωγραφικής. Η συλλογή διάφορων ερεθισμάτων, βοηθάει στην ανάπτυξη της οπτικοακουστικής αφήγησης του έργου, αντλώντας από αυτά είτε θεματολογία, ύφος, χρώματα, ήχους, φωτισμούς αλλά και για την δημιουργία του περιβάλλοντα χώρου.

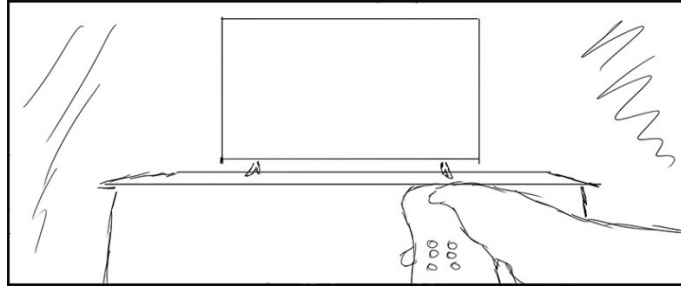


Εικόνα 3: Moodboard

## 2.1.6 Storyboard

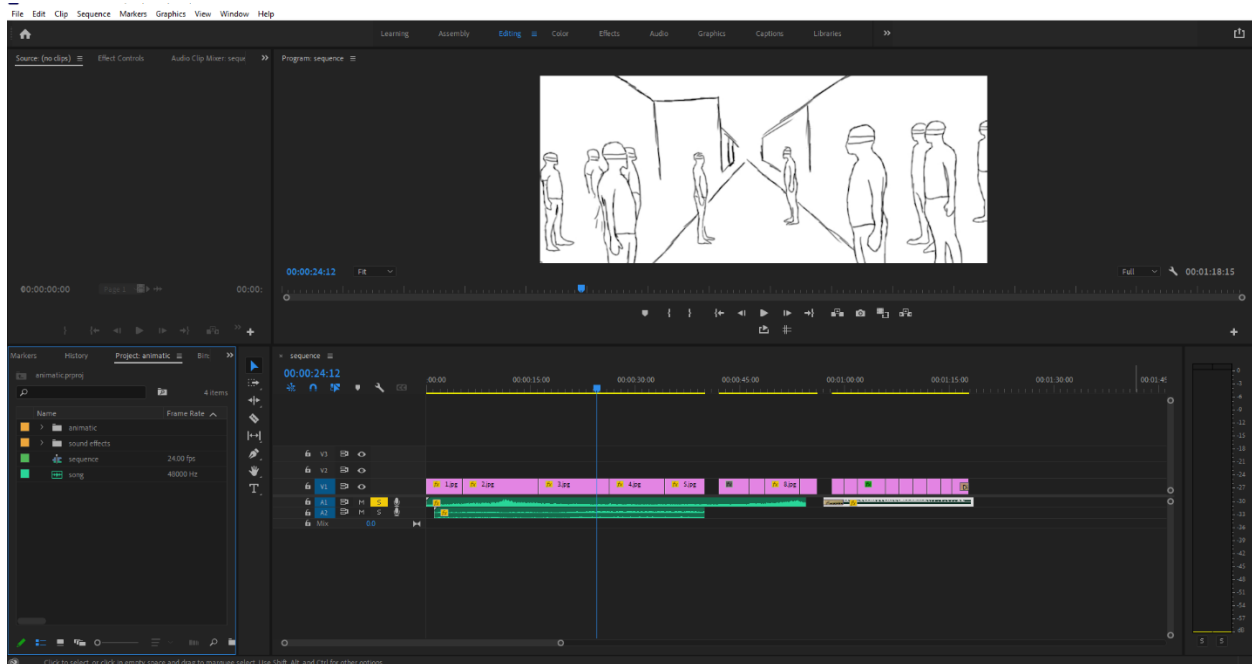
Το storyboard δίνει την δυνατότητα οπτικοποίησης της αφήγησης και της ροής των γεγονότων πριν η πραγματική παραγωγή ξεκινήσει. Κάθε σκηνή περιέχει πληροφορίες σχετικά με την κάμερα, τους χαρακτήρες, τον ήχο και τις ενέργειες που λαμβάνουν χώρα. Είναι μια εργασία στο στάδιο της προ-παραγωγής, η σωστή οργάνωση του είναι αναγκαία για το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα, καθώς και τυχόν καθυστερήσεις στο έργο.





### 2.1.7 Animatic

Το animatic ή αλλιώς “φιλμογραφημένο” storyboard που προβάλλεται μαζί με τους ήχους της ταινίας. Πρόκειται για ένα στάδιο της προ-παραγωγής με αποτέλεσμα να υπάρχει μια καλύτερη αντίληψη της ταινίας ως προς τον ρυθμό, την αφήγηση και την ροή της.



Εικόνα 4: Screenshot από Premiere Pro

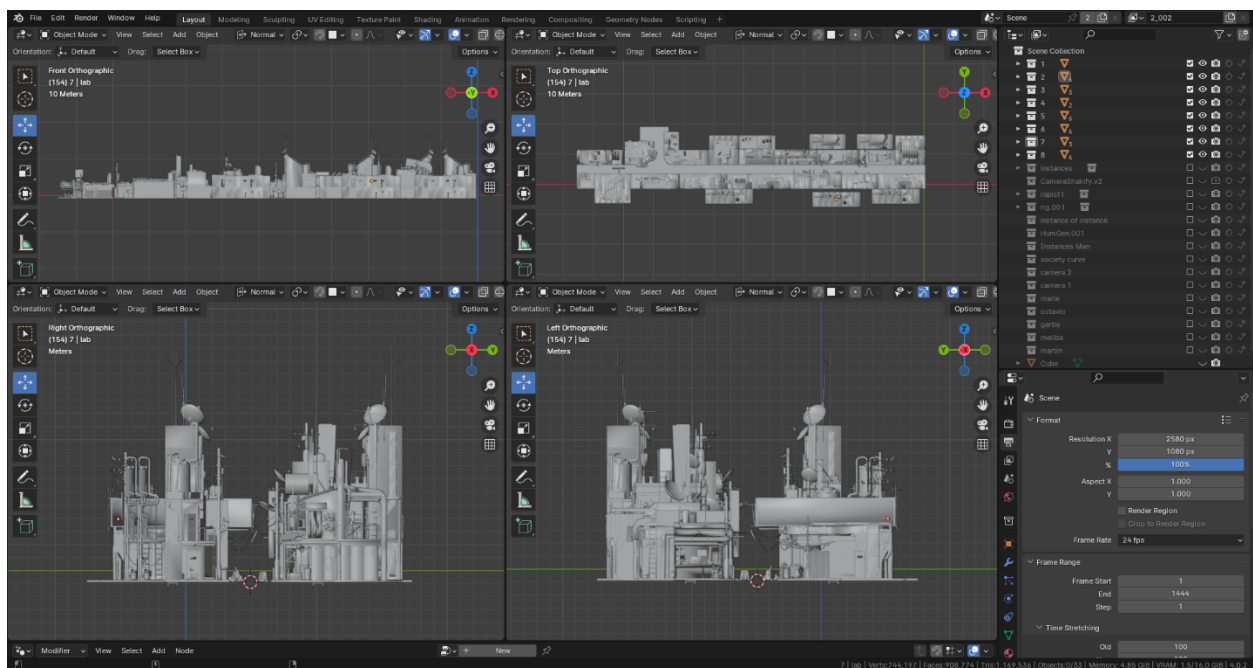
## 2.2 Production

### 2.2.1 Software

Η διαδικασία δημιουργίας του περιβάλλοντα χώρου και των αντικειμένων έγινε αποκλειστικά στο Blender<sup>8</sup>. Το Blender είναι ένα πρόγραμμα δημιουργίας τρισδιάστατων γραφικών, που παρέχει στους χρήστες την δυνατότητα για Modelling, Sculpting, Animation, Texturing, Rendering καθώς και compositing.

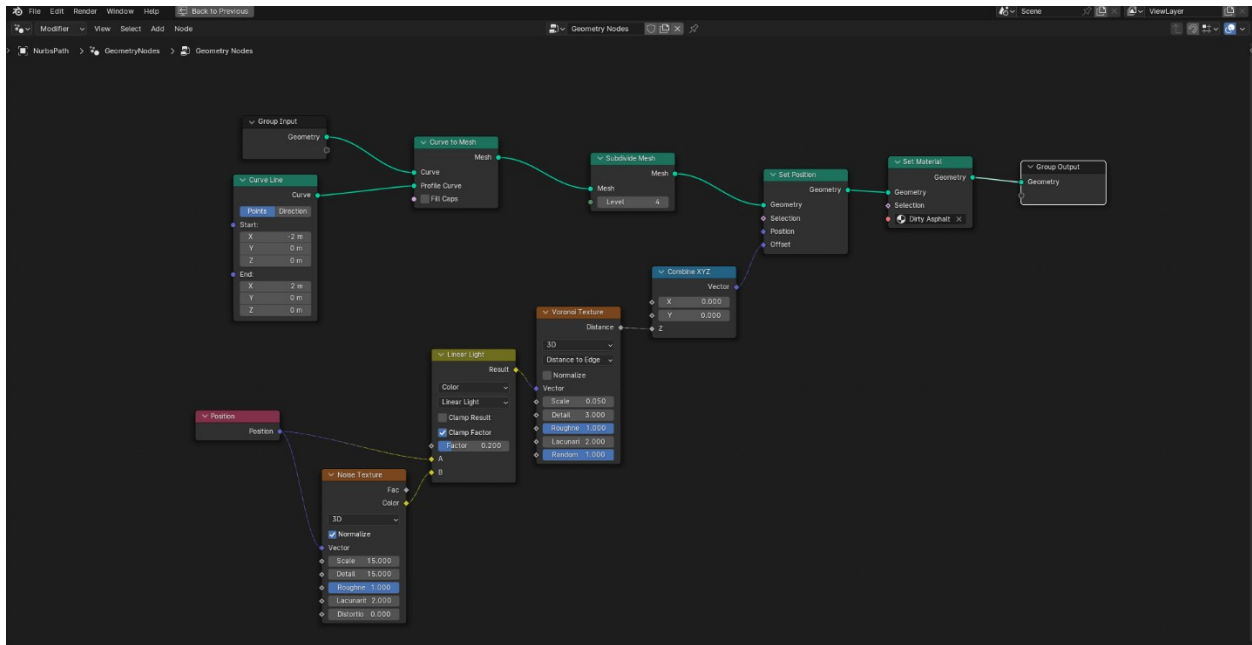
### 2.2.2 Modelling

Η δημιουργία του χώρου έγινε αποκλειστικά στο Blender. Ακολουθώντας τις βασικές αρχές modelling και την πληθώρα εργαλείων που παρέχει, δίνει την δυνατότητα στους δημιουργούς να οπτικοποιήσουν οποιαδήποτε ιδέα. Για την σύνθεση της σκηνής χρησιμοποιήθηκαν assets που βρέθηκαν σε διάφορες βιβλιοθήκες, addons, καθώς και procedural modelling. Η δημιουργία των χαρακτήρων έγινε με την χρήση του addon Humgen3d.



Εικόνα 5: Screenshot από Blender

<sup>8</sup> <https://www.blender.org/features/>



Εικόνα 6: Road, Geometry nodes Setup, Blender

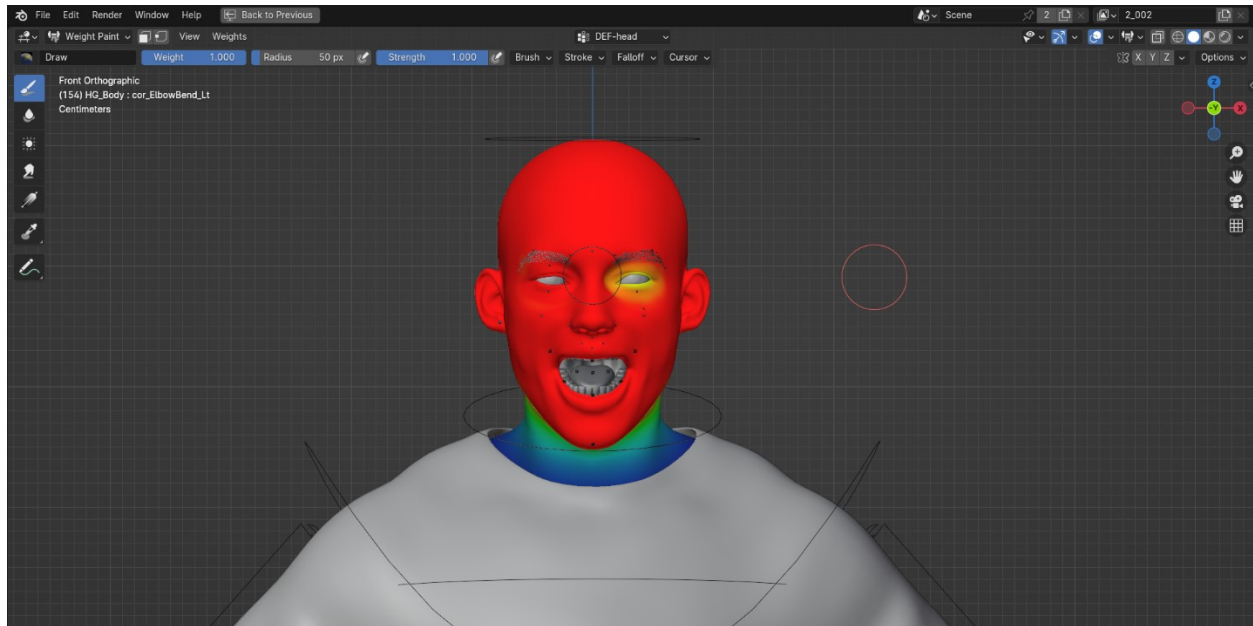
### 2.2.3 Rigging

Το προ εγκατεστημένο addon “rigify” που παρέχει το Blender, καθώς και η χρήση των shape keys δίνουν την δυνατότητα απόδοσης εκφράσεων έγινε η εμπύχωση του χαρακτήρα. Το στάδιο του rigging είναι αρκετά σημαντικό για την σωστή και ρεαλιστική κίνηση του χαρακτήρα. Ακολουθήθηκε και μια διαδικασία αλλαγών στο weight paint, για την ορθότερη επιρροή των bones πάνω στο σώμα.



Εικόνα 7: Rigging, screenshot από Blender



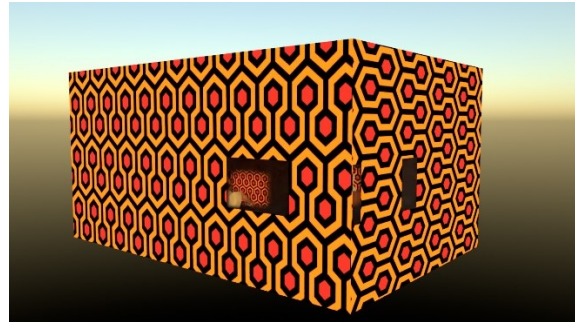


Εικόνα 8: weight paint, screenshot από Blender

## 2.2.4 Texturing

Για την διαδικασία του Texturing, έγινε συνδυασμός από BPR materials, καθώς και procedural texturing. Το κάθε κτήριο περιλάμβανε μέχρι και 50 διαφορετικά materials, αυτός ο μεγάλος αριθμός από materials έχει αποτέλεσμα την μεγάλη καθυστέρηση του viewport. Για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος, έγινε texture bake όλων των materials σε ένα μόνο slot που περιλάμβανε όλα τα υπόλοιπα. Απαραίτητο για αυτή την διαδικασία είναι το UV unwrap, όπου και γίνεται “ξεδίπλωμα” των τρισδιάστατων αντικειμένων σε δισδιάστατες συντεταγμένες.



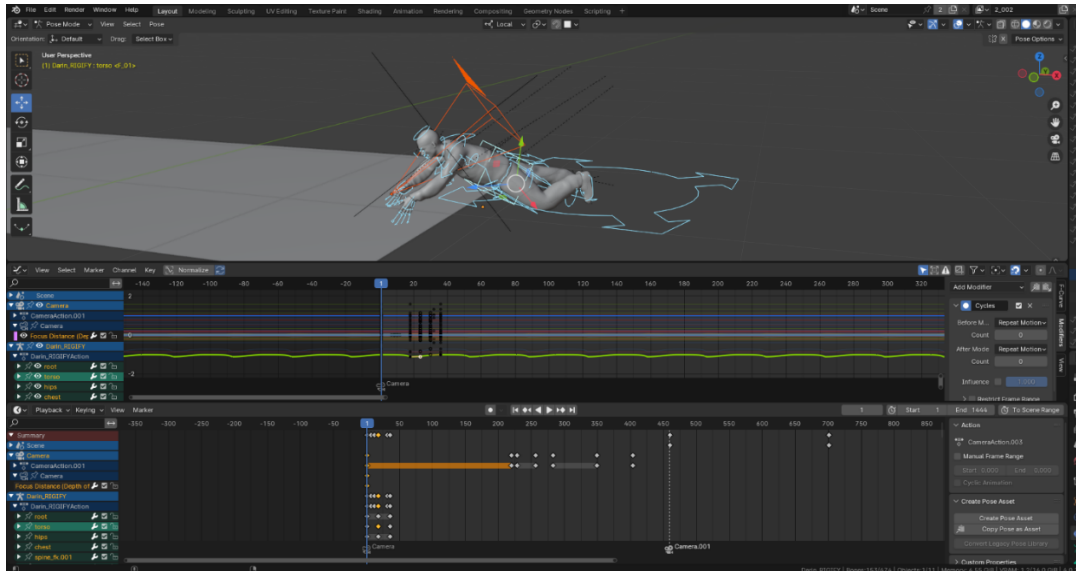


Εικόνα 11: Φωτισμοί, screenshot από Blender

### 2.2.5 Animation

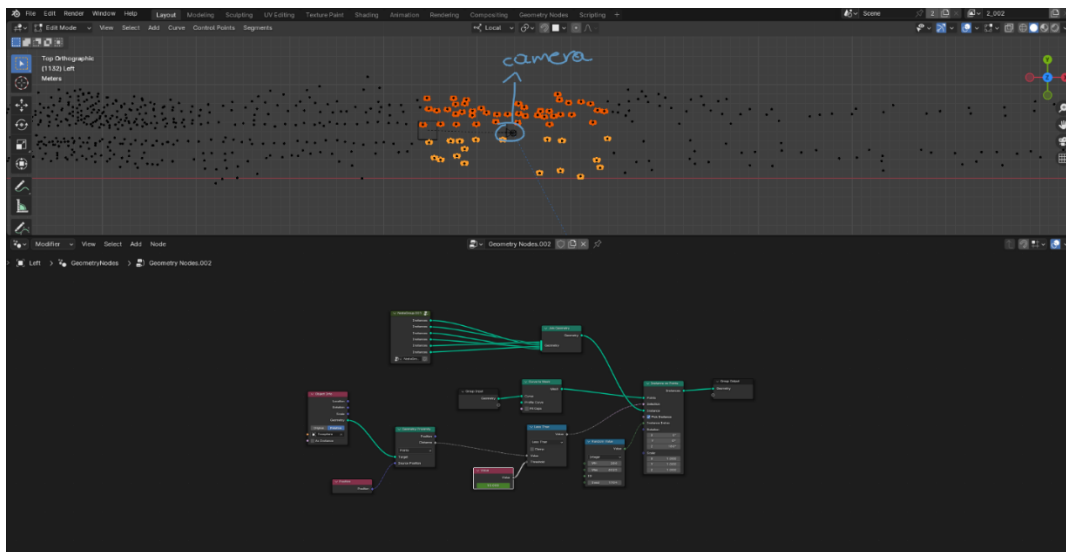
Για την δημιουργία της κίνησης του χαρακτήρα, χρησιμοποιήθηκε η timeline του Blender, καθώς και το graph editor. Με την χρήση των “keyframe”, αποδόθηκε η κίνηση των χαρακτήρων. Αξιοποιώντας τις βασικές αρχές animation και ακολουθώντας την μέθοδο “pose to pose”. Το graph editor βοήθησε στην βελτίωση της μετάβασης καθώς και του timing από πόζα σε πόζα. Επίσης, με την χρήση του cycles modifier η κίνηση έγινε επαναλαμβανόμενη. Για τις εκφράσεις χρησιμοποιήθηκαν τα shape keys, που στην συνέχεια με την βοήθεια των drivers μπορούσαν να χειριστούν από bones.





Εικόνα 12: animation, screenshot από Blender

Η εμφάνιση των περαστικών αποτέλεσε μια μεγάλη πρόκληση, οι χαρακτήρες ήταν πάρα πολλοί και η χειροκίνητη εμφάνιση τους θα ήταν πάρα πολύ χρονοβόρα, για αυτό το λόγο και απορρίφθηκε. Για την επίλυση αυτού του προβλήματος και με την χρήση των geometry nodes<sup>9</sup>, οι χαρακτήρες εμφανίζονταν αυτόματα με βάση την θέση της κάμερας.

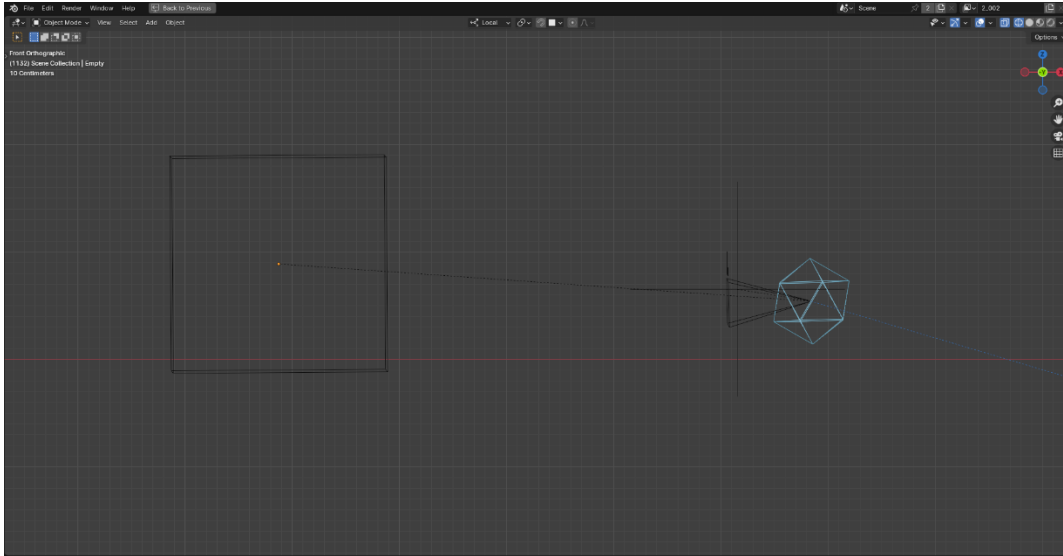


Εικόνα 13: Geometry nodes, screenshot από Blender

<sup>9</sup> [https://docs.blender.org/manual/en/latest/modeling/geometry\\_nodes/introduction.html](https://docs.blender.org/manual/en/latest/modeling/geometry_nodes/introduction.html)

## 2.2.6 Camera

Η κίνηση της κάμερας η οποία αποτελεί βασικό αφηγηματικό εργαλείο, αλλά και οι επιμέρους ρυθμίσεις λήφθηκαν υπόψιν για το μέγιστο αποτέλεσμα. Δημιουργήθηκε ένα rig αποτελούμενο από μια κάμερα, δυο empty, και μια icosphere για τον καλύτερο χειρισμό της περιστροφής, της τοποθεσίας αλλά και για το βάθος πεδίου. Με την βοήθεια του addon shakify, αποδόθηκε η αίσθηση του τρεξίματος. Επιλέχθηκε, ένας ευρυγώνιος φακός των 28mm, και μεταβαλλόμενο διάφραγμα μεταξύ f.0.4 και f.4.

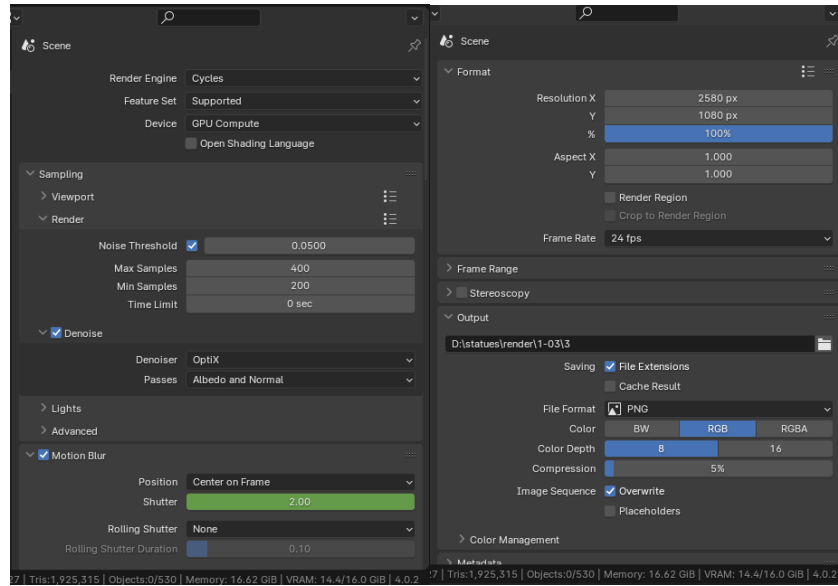


Εικόνα 14: camera rig, screenshot από Blender

## 2.2.7 Rendering

Το rendering είναι η διαδικασία μετατροπής της τρισδιάστατης σκηνής σε δισδιάστατη εικόνα. Το κάθε πρόγραμμα δημιουργίας τρισδιάστατων γραφικών υπολογίζει την σκηνή με μαθηματική αναπαράσταση. Επιλέχθηκε το "cycles"<sup>10</sup> ως render engine για ένα φωτορεαλιστικό αποτέλεσμα. Επιλέχθηκε κινηματογραφικό aspect ratio 2.39:1 με ανάλυση 2580x1080 pixels, σε αρχεία PNG 16bit για καλύτερο βάθος χρωμάτων στο post production.

<sup>10</sup> <https://docs.blender.org/manual/en/latest/render/cycles/introduction.html>



*Εικόνα 15: render settings, screenshot από Blender*



*Εικόνα 16: final render, before compositing*

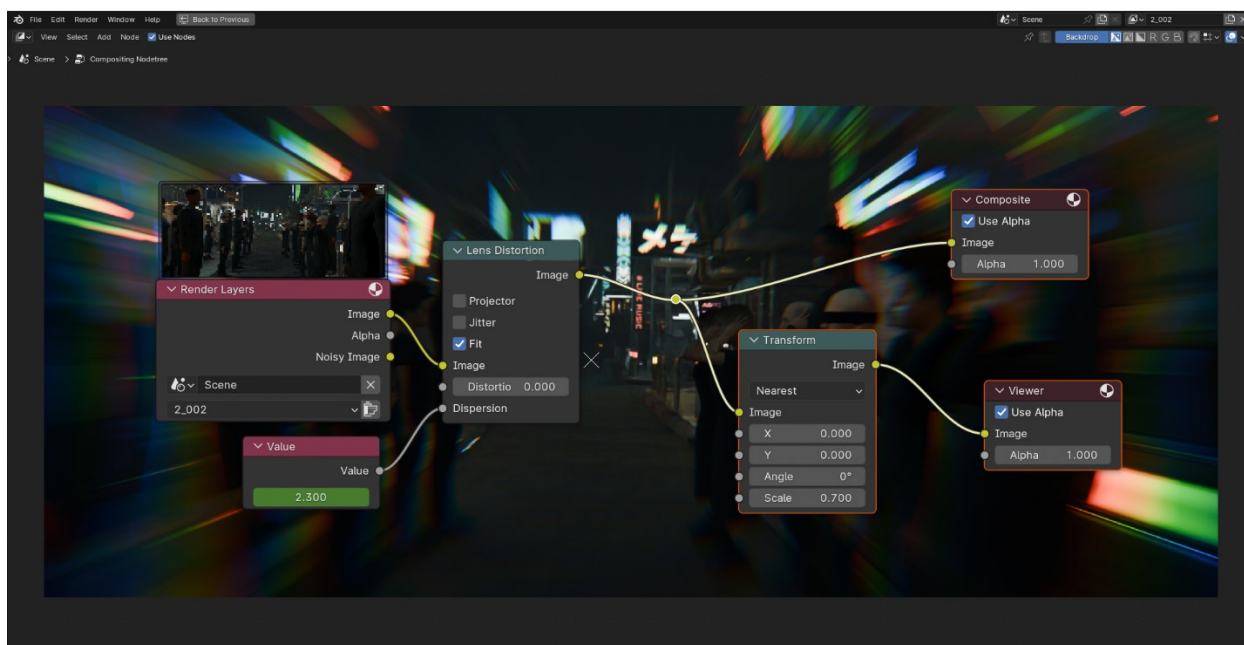


Εικόνα 17: final render

## 2.3 Post-Production

### 2.3.1 Blender Compositing

Το Blender διαθέτει εργαλεία compositing, επιλέγοντας από μια μεγάλη γκάμα από nodes. Για την ανάδειξη της αίσθησης του κινδύνου χρησιμοποιήθηκαν τα compositing nodes, προσθέτοντας distortion κατά το πέρασμα του χρόνου. Αυτό το στάδιο, γίνεται μετά το render και πριν το export του τελικού καρέ.



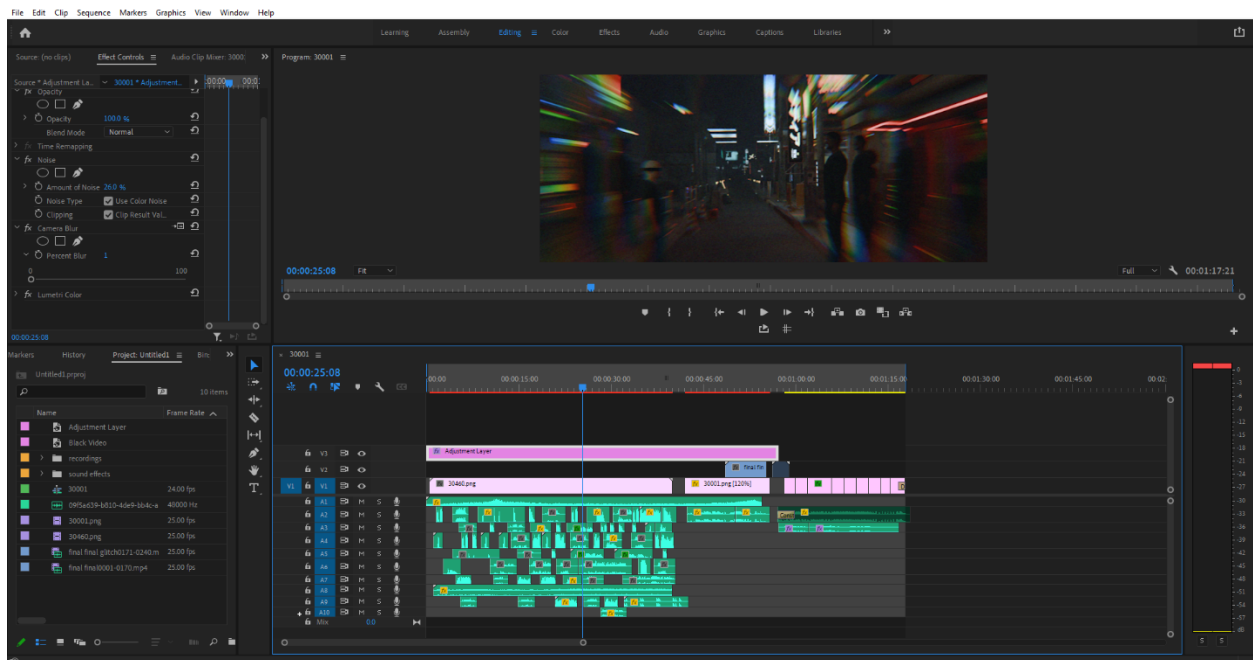
Εικόνα 18: compositing nodes, screenshot από Blender



Εικόνα 19: final render, after compositing

### 2.3.2 Editing

Μετά το στάδιο του Rendering, το τελικό μοντάζ έγινε στο Adobe Premiere Pro. Έγινε εισαγωγή των image sequence σε μια ενιαία, όπου προστέθηκαν οι ήχοι, transitions αλλά και εφέ όπως noise και camera blur. Αυτά τα δυο φίλτρα χρησιμοποιήθηκαν για να μειώσουν την ανάλυση του βίντεο και να δώσουν την αίσθηση μιας παλιάς βιντεοκάμερας. Το Premiere επιτρέπει επίσης και την χρωματική διόρθωση, έγιναν πολύ μικρές αλλαγές όπου θεωρήθηκε απαραίτητο.



Εικόνα 20: Μοντάζ, screenshot από Premiere Pro



### 2.3.3 Sound Design

Τα σχόλια στον δρόμο αντλήθηκαν από τις απαντήσεις των ερωτηθέντων στην έρευνα που διενεργήθηκε. Στην συνέχεια ζητήθηκε από γνωστούς και φίλους η καταγραφή αυτών από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Οι ήχοι της πόλης και των ηχητικών εφέ βρέθηκαν σε δωρεάν βιβλιοθήκες στο διαδίκτυο και κάποια αγοράστηκαν. Για τους τίτλους τέλους, επιλέχθηκε το παιδικό τραγούδι “χαρωπά τα δυο μου χέρια” και ερμηνεία της Σκεύης Ιωάννου. Η χρήση αυτού του τραγουδιού έγινε αφενός για την ανάδειξη των επιπτώσεων στα θύματα σεξουαλικής παρενόχλησης και αφετέρου για μια σκοτεινή παιδοφιλική τάση αρκετών θυτών.

## 3.1 Συμπεράσματα και προεκτάσεις

### 3.1.1 Συμπεράσματα

Συμπερασματικά, τα αποτελέσματα της ποσοτικής έρευνας που διενεργήθηκε με 112 συμμετέχοντες αναδεικνύει την αίσθηση του κινδύνου που υπάρχει στον δημόσιο χώρο. Η πλειονότητα των θυμάτων σεξουαλικής παρενόχλησης είναι οι γυναίκες αλλά επίσης και ο φόβος που τους διακατέχει κατά την παραμονή τους στο δρόμο αλλά και τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Περισσότερο από το 40% των γυναικών ερωτηθέντων έχουν υποστεί κάποια μορφή σεξουαλικής παρενόχλησης στην ζωή τους. Οι βιωματικές εμπειρίες των συμμετεχόντων είναι τρομακτικές, με πηγή έμπνευσης τα σχόλια τους χτίστηκε και το σενάριο της ταινίας “Αγαλματάκια Ακούνητα”.

Το μέσο του animation, αποτέλεσε σημαντικό ρόλο στην αφήγηση λεπτών κοινωνικών ζητημάτων. Η δημιουργία μιας μη πραγματικής πόλης, συμβάλλει στην αποφυγή οποιασδήποτε ταύτισης των θυμάτων. Επιπρόσθετα, αποενοχοποιείται το θύμα χωρίς την προβολή κάποιου πρωταγωνιστή με την χρήση του υποκειμενικού πλάνου καθ’ όλη την διάρκεια της ταινίας.

Η χρήση του ήχου, αποτέλεσε σημαντικό αφηγηματικό εργαλείο, για την προβολή της σεξουαλικής παρενόχλησης σε δημόσιο χώρο. Η μεταφορά της κατάστασης αλλά και της ατμόσφαιρας ενδυναμώθηκαν με την προσθήκη του ήχου στην ταινία. Οι ήχοι, εμπνεύστηκαν από βιωματικές εμπειρίες στην ποσοτική έρευνα που διενεργήθηκε, και στην συνέχεια ηχογραφήθηκαν από διαφορετικά άτομα.

Σκοπός, ήταν η δημιουργία μιας ρεαλιστικής συνθήκης που βάζει τον θεατή σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Η κίνηση της κάμερας έχει συμβάλει σημαντικά, στην επίτευξη αυτού του στόχου. Με γραμμική ροή η κίνηση της κάμερας γινόταν όλο και πιο γρήγορη αλλά και κουνημένη, το βάθος πεδίου αποτέλεσε και αυτό σημαντικό εργαλείο, χάνοντας την εστίαση ανά διαστήματα συμβολίζοντας το χάσιμο των αισθήσεων σε κατάσταση πανικού.

### 3.1.2 Προοπτικές

Σε μεταγενέστερο στάδιο, το παρόν έργο μπορεί να λάβει σημαντικές προεκτάσεις. Με βάση την αφηγηματική ροή και σκηνοθεσία σκοπός είναι αφενός το μήνυμα να γίνει προσωπικό και αφετέρου να ευαισθητοποιήσει τον οποιονδήποτε θεατή. Με αυτούς του παράγοντες, η ανάπτυξη ενός installation θα είχε το μέγιστο αποτέλεσμα.

Αναλυτικότερα, ο θεατής να εισέρχεται σε ένα μακρόστενο δωμάτιο και στο βάθος θα υπάρχει μια οθόνη με την ταινία “Αγαματάκια Ακούνητα”. Θα πρέπει να διασχίσει το δωμάτιο από την μια άκρη στην άλλη και κατά την διάρκεια αυτή θα αντικρίζει πολλά μανεκεν, όπως και στην ταινία “Αγαματάκια Ακούνητα”. Επιπρόσθετα, σκορπισμένα στο πάτωμα θα βρίσκονται αποκόμματα από εφημερίδες με περιστατικά βιασμών. Με αυτό τον τρόπο, ο ίδιος ο θεατής γίνεται μέρος του έργου αποκτώντας και την βιωματική εμπειρία.



Εικόνα 21: installation room



Εικόνα 21: installation room

## Βιβλιογραφία

- Armstrong. (2016). «*Who's the slut, who's the whore?*» *Street harassment in the workplace among female sex workers in New Zealand.*». Ανάκτηση από [https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/1557085115588553?casa\\_token=hJgzV2I4UWAAAAAA%3AAA00bJKDmctK1hH1bPxWmkW8W7K17L15pMpPIMDZEm-ozl50eXbgo8bSvD-tdPkVBFPS0IAnME](https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/1557085115588553?casa_token=hJgzV2I4UWAAAAAA%3AAA00bJKDmctK1hH1bPxWmkW8W7K17L15pMpPIMDZEm-ozl50eXbgo8bSvD-tdPkVBFPS0IAnME)
- Blender.org. (χ.χ.). Ανάκτηση από <https://www.blender.org/features/>
- Blender.org. (χ.χ.). *Geometry Nodes*. Ανάκτηση από [https://docs.blender.org/manual/en/latest/modeling/geometry\\_nodes/introduction.html](https://docs.blender.org/manual/en/latest/modeling/geometry_nodes/introduction.html)
- Blender.org. (χ.χ.). *Render, Cycles*. Ανάκτηση από <https://docs.blender.org/manual/en/latest/render/cycles/introduction.html>
- Bliss, R. (2014). <https://youtu.be/b1XGPvbWn0A?si=XYMYVAQ72axU3emCu>. Ανάκτηση από Youtube.com: <https://youtu.be/b1XGPvbWn0A?si=XYMYVAQ72axU3emCu>
- Bowman, C. G. (1993). Street harassment and the informal ghettoization of women. *Harvard Law Review*. (volume106 / issue3) .
- Brownmiller, S. (1975). *Against Our Will: Men, Women and Rape*. London: Secker & Warburg.
- Gentileschi, A. (Σκηνοθέτης). (1612-1613). *Judith Slaying Holofernes* [Ταινία]. Ανάκτηση από [https://en.wikipedia.org/wiki/Judith\\_Slaying\\_Holofernes\\_%28Artemisia\\_Gentileschi,\\_Naples%29](https://en.wikipedia.org/wiki/Judith_Slaying_Holofernes_%28Artemisia_Gentileschi,_Naples%29)
- Goffman, E. (χ.χ.).
- Gray&Fileborn. (2018). Recognition and the harms of “cheer up. *The Philosophical Journal of Conflict and Violence*(volum20/issue1).
- Groundswell. (2015). Ανάκτηση από *First Step to Ending Street Harassment*: <https://www.groundswell.nyc/articles/a-first-step-to-ending-street-harassment-62>
- Laniya, O. (2005). Street smut: gender, media, and the legal power dynamics of street harassment, to "hey sexy" and other verbal ejaculations. *Columbia Journal of Gender & Law*(volum14/issue1).
- McDonald, D. (Σκηνοθέτης). (2015). *A First step to ending street harassment* [Ταινία].
- Schwendinger. (1974). Rape myths: in legal, theoretical, and everyday practice. *Crime and social Justice*.
- Schwendinger, J. κ. (χ.χ.).
- Stańska, Z. (2023). *Artemisia Gentileschi: The Rape Survivor and Her Revenge*. Ανάκτηση από *Daily Art Magazine*: <https://www.dailyartmagazine.com/artemisia-gentileschi-rape-survivor-revenge/>
- Steketee&Austin. (1989). *Rape Victims and the Justice System: Utilization and Impact*. *Social Service Review* (volume 63. issue 2).
- Tesis, L. (χ.χ.). *"Un violador en tu camino" (ο βιαστής στο δρόμο σου)* . Ανάκτηση από η αυγη: [https://www.avgi.gr/arheio/335780\\_plithos-gynaikon-brontofonaxe-sto-syntagma-o-biastis-eisai-esy-video-fotografies](https://www.avgi.gr/arheio/335780_plithos-gynaikon-brontofonaxe-sto-syntagma-o-biastis-eisai-esy-video-fotografies)
- Thompson. (1993). «*The Woman in the Street: Reclaiming the Public Space from Sexual Harassment*». *Yale Journal of Law and Feminism* (volume 6).
- tragoudia, p. (χ.χ.). Ανάκτηση από <https://www.paidikatragoudia.gr/klasika/xaropa-ta-dyo-mouxeria-ta-xytypo/>
- Διοτίμα. (2022). Ανάκτηση από <https://diotima.org.gr/orologies/>



- Ιατρού, Α. (2017). *Βιασμός: Η ψυχολογία του θύματος και οι επιπτώσεις από τη μη τιμωρία του δράστη*. Ανάκτηση από Εκτός Γραμμής: <https://www.ektosgrammis.gr/website/viasmos-i-psyhologia-toy-thymatos-kai-oi-epiptoseis-apo-ti-mi-timoria-toy-drasti>
- Καράμπελας, Λ. (2001). *Οι βιαστές και τα Θάματα τους*. Νομική Βιβλιοθήκη.
- Κωστάρας, Α. (2020). Ποινικό Δίκαιο Επιλογές Ειδικού Μέρους. Νομική Βιβλιοθήκη.
- Λιαλιούτη, Μ. (2022). *Victim blaming: Το «ζέπλυμα» του βιασμού*. Ανάκτηση από in news paper: <https://www.in.gr/2022/01/24/greece/victim-blaming-kseplyma-tou-viasmou/>
- Παπαγαθονίκου, Θ. (2022). *Σχετικά με το ψυχολογικό προφίλ των βιαστών*. Ανάκτηση από Αντίφωνό, Επιστήμες-Τέχνες-Φιλοσοφία: <https://antifono.gr/%CE%B2%CE%B9%CE%B1%CE%B9%CE%B5%CF%83-%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%83%CE%BA%CE%BF%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%83-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%83%CE%B1%CE%B4%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%B5%CF%83/>
- Πεταλιού, Σ. (2022). *Victim blaming: Ο διπλός βιασμός των θυμάτων σε μια κοινωνία που κλείνει τα μάτια αρνούμενη να δείξει τον θύτη*. Ανάκτηση από New beast: <https://www.newsbeast.gr/woman/arthro/8220481/victim-blaming-o-diplos-viasmos-ton-thymaton-se-mia-koinonia-pou-kleinei-ta-matia-arnoumeni-na-deixei-ton-thyti>
- Τσαλικόγλου. (1989). Μυθολογίες βίας και καταστολής. Παπαζήση.
- Τσιγκρή, Α. (1996). Βιασμός Το Αθέατο έγκλημα. Σάκκουλα.
- Τσιγκρή, Α. (2001). *Η Φαινομενολογία Της Σεξουαλικής Βίας: Θυματολογικές Έρευνες Και Επίσημες Στατιστικές*. Ανάκτηση από The Greek Review of Social Research: <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/ekke/article/view/8853>

## Addons-Extensions

- Humgen3d: <https://www.humgen3d.com/>
- Principled Baker: <https://github.com/danielenger/Principled-Baker>
- Kitbash3d: <https://kitbash3d.com/pages/cargo>
- Blenderkit: <https://www.blenderkit.com/>
- Shakify: [https://github.com/EatTheFuture/camera\\_shakify](https://github.com/EatTheFuture/camera_shakify)

## Sound Effects

- Ghosthack: <https://www.ghosthack.de/cinematic-essentials-2>
- Soundcloud: [https://soundcloud.com/andriy-prokopyshyn/street-ambient-sounds-in-small-town-royalty-free-sound-effects-320kbps?si=45816472b9024a6a822181569d19e9f0&utm\\_source=clipboard&utm\\_medium=text&utm\\_campaign=social\\_sharing](https://soundcloud.com/andriy-prokopyshyn/street-ambient-sounds-in-small-town-royalty-free-sound-effects-320kbps?si=45816472b9024a6a822181569d19e9f0&utm_source=clipboard&utm_medium=text&utm_campaign=social_sharing)